

UAB

**Universitat Autònoma
de Barcelona**

2024 / 2025

CONSTRUINT UNA CIUTAT INCLUSIVA: UNA VISIÓ FEMINISTA I LGBTIQ+ DE L'ESPAI

DEPARTAMENT DE GEOGRAFIA

**GRAU DE GEOGRAFIA, MEDI AMBIENT
I PLANIFICACIÓ TERRITORIAL**

GERARD VILLARES ROBLEDA

TUTORA: ANNA ORTIZ GUITART

Agraïments

En primer lloc, vull expressar el meu agraïment a la meva tutora, Anna Ortiz Guitart, pel seu suport constant, la seva ajuda i l'orientació proporcionada al llarg de tot el procés d'elaboració d'aquest treball de final de grau. La seva dedicació i disponibilitat han estat fonamentals per dur-lo a terme.

També vull agrair molt especialment la col·laboració de les dotze persones que van participar en els grups de discussió. La seva implicació i les seves aportacions han estat clau per al desenvolupament de la part pràctica del treball, i sense elles aquest projecte no hauria estat possible.

Resum: Aquest treball de final de grau analitza la vida quotidiana i les pràctiques espacials de les persones joves LGTBIQ+ a Badalona. Des d'una perspectiva crítica, feminista i interseccional, s'estudia com certs col·lectius, especialment les persones del col·lectiu LGTBIQ+, experimenten desigualtats i, en alguns casos, formes d'exclusió en l'ús quotidià de l'espai urbà.

El marc teòric incorpora conceptes relacionats amb la geografia, l'urbanisme i el medi ambient, posant èmfasi en la justícia espacial, el dret a la ciutat, l'urbanisme feminista i les teories de les sexualitats dissidents. La recerca es basa en la recollida de testimonis de persones LGTBIQ+ que viuen o coneixen Badalona, per analitzar com l'orientació sexual i altres eixos de desigualtat condicionen la mobilitat quotidiana, la percepció de seguretat i la vivència dels espais públics.

Les aportacions dels participants posen en evidència la necessitat urgent de repensar els espais públics per fer-los més inclusius, segurs, sostenibles i equitatius. Factors com el disseny del mobiliari urbà, la senyalització, el manteniment dels espais, l'educació urbanística, la sensibilització ciutadana i les inversions públiques tenen un paper clau en aquest procés. El treball conclou amb una sèrie de propostes i línies de millora per promoure una ciutat construïda des de la justícia social, la diversitat i el dret de la ciutat.

Resumen: Este trabajo de fin de grado analiza la vida cotidiana y las prácticas espaciales de las personas jóvenes LGTBIQ+ en Badalona. Desde una perspectiva crítica, feminista e interseccional, se estudia cómo ciertos colectivos, especialmente las personas del colectivo LGTBIQ+, experimentan desigualdades y, en algunos casos, formas de exclusión en el uso cotidiano del espacio urbano.

El marco teórico incorpora conceptos relacionados con la geografía, el urbanismo y el medio ambiente, poniendo énfasis en la justicia espacial, el derecho a la ciudad, el urbanismo feminista y las teorías de las sexualidades disidentes. La investigación se basa en la recopilación de testimonios de personas LGTBIQ+ que viven o conocen Badalona, con el fin de analizar cómo la orientación sexual y otros ejes de desigualdad condicionan la movilidad cotidiana, la percepción de seguridad y la vivencia de los espacios públicos.

Las aportaciones de los participantes evidencian la necesidad urgente de repensar los espacios públicos para hacerlos más inclusivos, seguros, sostenibles y equitativos. Factores como el diseño del mobiliario urbano, la señalización, el mantenimiento de los espacios, la educación urbanística, la sensibilización ciudadana y la inversión pública desempeñan un papel clave en este proceso. El trabajo concluye con una serie de propuestas y líneas de mejora para promover una ciudad construida desde la justicia social, la diversidad y el derecho a la ciudad.

Abstract: This undergraduate dissertation analyses the everyday lives and spatial practices of young LGTBIQ+ individuals in Badalona. Taking a critical, feminist, and intersectional perspective, it explores how certain groups, particularly LGTBIQ+ people, experience inequalities and, in some cases, forms of exclusion in their daily use of urban space.

The theoretical framework includes concepts from geography, urbanism, and the environment, with a particular focus on spatial justice, the right to the city, feminist urbanism, and dissident sexualities theories. The research is based on the collection of testimonies from LGTBIQ+ individuals who live in or are familiar with Badalona, to analyze how sexual orientation and other axes of inequality shape everyday mobility, the perception of safety, and the experience of public spaces.

The participants' contributions highlight the urgent need to rethink public spaces to make them more inclusive, safe, sustainable, and equitable. Elements such as the design of urban furniture, signage, space maintenance, urban education, public awareness, and public investment play a key role in this process. The project concludes with a series of proposals and areas for improvement aimed at fostering a city built on social justice, diversity, and the right to the city.

Índex

1. Introducció	1
2. Objectius i preguntes de recerca.....	2
2.1. Objectiu general i objectius específics	2
2.2. Preguntes de recerca	2
3. Marc teòric	3
3.1. Geografies feministes	3
3.2. Geografies de les sexualitats	3
3.3. Interseccionalitat	4
4. Metodologia i àrea d'estudi.....	5
4.1. Contextualització del municipi.....	5
4.2. Estructura metodològica.....	6
4.3. Perfil de participants	8
5. Anàlisi de resultats i propostes	9
5.1. Anàlisi de resultats.....	9
5.1.1. Interseccionalitat i identitat	9
5.1.2. Espais públics segurs i insegurs	10
5.1.3 Espais urbans, urbanisme, disseny urbà i els barris	14
5.1.4. Espais sanitaris i educatius.....	17
5.1.5. Espais d'administració pública.....	20
5.1.6. Espais naturals.....	21
5.1.7. Associacionisme, entitats i espais d'activisme	22
5.2. Propostes	24
6. Conclusions	26
7. Bibliografia.....	29
8. Annexes	31
8.1. Consentiment informat	31
8.2. Guió per al grup de discussió	32
8.3. Resultat Relief Maps	34

1. Introducció

He escollit abordar com construir una ciutat més inclusiva a Badalona a partir de les consideracions de la geografia feminista i la geografia de les sexualitats. Aquesta elecció respon a una preocupació personal i acadèmica per la manera en què les ciutats es dissenyen i planifiquen, sovint deixant de banda la diversitat de les seves poblacions i les necessitats específiques de col·lectius com el LGTBIQ+. A més, el treball parteix del meu interès per reflexionar sobre si les estructures urbanes, com l'urbanisme i la mobilitat, són veritablement inclusives i interseccionals.

Badalona és la tercera ciutat més gran de Catalunya i es presenta com un escenari ideal per a aquest estudi. A diferència de Barcelona, que ha esdevingut un referent en recursos, espais i associacions per a les qüestions LGTBIQ+, Badalona es troba en una posició de clar endarreriment. Tot i ser un municipi gran els recursos en diversos apartats per al col·lectiu són molt limitats, fet que reflecteix una desconexió significativa entre la seva realitat urbana i les necessitats de les seves comunitats diverses. La tria d'aquesta ciutat també està vinculada amb el fet que és el meu lloc de residència i em permet treballar de prop amb Qaliu, l'única associació LGTBIQ+ existent a Badalona, de la qual formo part de forma activa.

L'objectiu principal d'aquest treball és donar visibilitat a la realitat LGTBIQ+ de Badalona i reflexionar sobre com aquesta ciutat pot avançar en la creació d'espais públics més segurs, accessibles i inclusius. Inspirant-me en conceptes com el dret a la ciutat, la teoria de la interseccionalitat i l'urbanisme feminista, plantejo estratègies que fomentin la participació activa i garanteixin la mixtat d'usos i persones.

Aquest treball també pretén mostrar com la falta d'associacionisme en ciutats com Badalona, atribuït a diversos factors com la percepció d'haver assolit ja drets essencials, pot influir en la invisibilitat de determinades problemàtiques. Alhora, busca fomentar el debat i respostes sobre el tipus de ciutat que desitgem construir des d'una òptica inclusiva, diversa i equitativa i quines accions es poden dur a terme perquè ho sigui.

En aquest context, resulta important entendre que la distinció entre espais públics i privats per a les persones LGTBIQ+ no és tan clara com per altres col·lectius, ja que ambdues esferes estan estretament interconnectades. La "sortida de l'armari" i l'experimentació amb sexualitats i identitats no normatives sovint es veuen influïdes pels seus entorns de proximitat que poden reforçar o desafiar la cisheteronormativitat. Per aquesta raó els espais públics són importants per a la visibilitat, la socialització i la construcció de referències col·lectives. Tanmateix, també són els escenaris de desigualtats socioespacials que es manifesten i que es poden presentar amb més força en les zones perifèries de la ciutat on els recursos i serveis normalment són més limitats i les narratives dominants que existeixen tendeixen a invisibilitzar altres realitats que es situant fora de la norma.

Un exemple que es pot observar aquest desequilibri és el Gaixample de Barcelona, una de les principals zones d'oci gai d'Europa i de Catalunya. Aquest barri és un reflex com centralitzar gran part dels serveis i oci pel col·lectiu. A més, reforça una narrativa que presenta la gran ciutat com a espai "natural i desitjable" per al col·lectiu, mentre exclou altres perspectives i fomenta processos de gentrificació que desplacen les persones amb menys recursos. Per això, és important incorporar una mirada interseccional i analitzar com els factors de classe, ètnia, gènere i orientació sexual interactuen per determinar diferents nivells de recursos i capacitat d'adaptació a aquestes dinàmiques urbanes.

Aquesta anàlisi no pot ignorar la influència de la globalització i el capitalisme, que intensifiquen processos com la gentrificació i consoliden la centralitat de determinats espais d'oci a les grans ciutats o urbs, com és el cas de Barcelona a Catalunya. En aquest context, els espais públics han de ser repensats com llocs de trobada social i relació intergeneracional, més enllà de simples llocs de trànsit. La seva planificació hauria de prioritzar la diversitat i la inclusió, en contraposició a la visió masculinitzada i productivista que ha predominat històricament.

L'urbanisme feminista ofereix una proposta alternativa que reivindica la importància de la cura com a responsabilitat col·lectiva i promou un disseny urbà que respon a les necessitats humanes, més que a l'augment de la productivitat. Això inclou la necessitat de creació d'espais públics que siguin amables i accessibles per a tothom. Retornar el protagonisme als carrers, parcs i barris com espais de socialització i coneixement veïnal, i establir àgores quotidianes que fomentin la interdependència entre espais, són elements clau per construir una Badalona més equitativa. Amb aquest treball, aspiro a contribuir a aquesta transformació i a posar les bases per repensar la ciutat des d'una òptica més inclusiva i interseccional.

2. Objectius i preguntes de recerca

2.1. Objectiu general i objectius específics

Tot seguit, es presenten l'objectiu general i els objectius específics d'aquest treball de recerca (TFG):

Objectiu general. Analitzar la vida quotidiana i les pràctiques espacials de les persones joves LGTBIQ+ a Badalona.

Objectius específics:

- 1) Detectar quins són els espais públics segurs i insegurs de Badalona per aquestes persones.
- 2) Conèixer quines són les emocions de les persones joves als espais públics de la ciutat.
- 3) Conèixer quina participació social tenen aquestes persones en el teixit social de la ciutat.
- 4) Proposar accions i estratègies per promoure espais públics i urbans inclusius.

2.2. Preguntes de recerca

A partir dels objectius plantejats, es formulen uns seguits de preguntes de recerca que es respondran en aquest treball de recerca i són els següents:

- 1) Com viuen i experimenten els espais públics les persones joves LGTBIQ+ a Badalona? Quins factors influeixen en aquesta percepció?
- 2) Quins espais de Badalona són percebuts com a segurs o insegurs per al col·lectiu LGTBIQ+?
- 3) Com afecten les característiques urbanístiques i socials de Badalona a la llibertat d'expressió i mobilitat de les persones LGTBIQ+?
- 4) Quina és la participació de les persones joves LGTBIQ+ en el teixit associatiu i social de Badalona? Quins factors faciliten o dificulten la seva participació?
- 5) Quines iniciatives es podrien implementar en els espais públics i urbans per garantir una ciutat més inclusiva per les persones LGTBIQ+?

3. Marc teòric

És fonamental contextualitzar els tres marcs principals que vertebran aquest treball, aquests són les geografies feministes i les geografies de les sexualitats. Alhora, al llarg del desenvolupament del TFG, es presta una atenció significativa al concepte d'interseccionalitat. Aquests marcs teòrics resulten importants per a la comprensió dels termes rellevants, ja que permeten una aproximació més precisa sobre al contingut del treball.

3.1. Geografies feministes

Les geografies feministes són una aproximació teòrica i metodològica dins la geografia que incorpora les aportacions del feminisme per analitzar la relació entre les divisions de gènere i les divisions espacials, així com la manera en què es constitueixen mútuament (Massey, 1984). Aquesta perspectiva es basa en un compromís polític amb la transformació de les desigualtats i la revisió dels conceptes tradicionals de la disciplina. Les geografies feministes han evolucionat a partir de diversos corrents del feminisme: les feministes liberals han defensat reformes polítiques i legals per eliminar les barreres a la participació de les dones en l'esfera pública; les feministes socialistes han argumentat que el patriarcat i el capitalisme operen conjuntament per mantenir la subordinació de les dones; mentre que les feministes postestructuralistes i postcoloniales han posat en qüestió els discursos dominants i les narratives occidentals sobre el gènere i la identitat, tenint una referència en aquest moviment feminista (Kandiyoti, 1944; Walby, 1953).

A més, la geografia feminista ha abordat la manera en què l'espai urbà es dissenya i organitza segons una mirada androcèntrica, fent que l'urbanisme prioritzi les necessitats productives per sobre de les reproductives. Les ciutats han estat concebudes sota una lògica de zonificació segregada, que sovint dificulta la conciliació de les activitats quotidianes de cura, les quals han recaigut històricament en les dones. En aquest sentit, les geografies feministes han reivindicat un model de ciutat inclusiu, que consideri la diversitat de persones i activitats, promogui un transport públic accessible i asseguri una distribució equitativa dels serveis essencials (Ulloa i Zaragocin, 2022). Així, l'urbanisme feminista posa de manifest la necessitat d'una ciutat cuidadora que garanteixi l'ús col·lectiu i integrador dels espais públics.

3.2. Geografies de les sexualitats

Les geografies de les sexualitats, ha buscat qüestionar la normativitat heterosexual en l'organització de l'espai i han analitzat com les identitats sexuals dissidents desafien les estructures espacials hegemòniques. Aquest camp ha explorat com determinats espais esdevenen refugis o espais d'exclusió per a les persones LGTBIQ+, tot destacant la importància de la visibilitat i la representació en l'espai públic. Les geografies de les sexualitats han jugat un paper fonamental en aquesta anàlisi, posant en relleu la fluïdesa de les identitats i la necessitat de repensar els espais des d'una perspectiva no binària (Nash, 2006; Johnston, 2018). Així, es desestabilitzen els conceptes tradicionals de lloc, identitat i territorialitat, obrint noves formes d'entendre l'experiència espacial de les minories sexuals.

Un exemple significatiu d'aquestes dinàmiques és l'emergència dels barris gais, que han esdevingut espais d'empoderament i resistència per a la comunitat LGTBIQ+ en diverses ciutats del món (Pitoňák, 2019). No obstant això, aquests espais també han estat objecte de processos de gentrificació, on l'arribada de població amb més poder adquisitiu ha desplaçat residents de renda baixa, incloent-hi persones LGTBIQ+ més vulnerables (Silvia et al., 2017). Això posa de manifest la necessitat de polítiques urbanes inclusives que no només reconguin la diversitat sexual i de gènere, sinó que també protegeixin aquests espais com a llocs de resistència i identitat col·lectiva.

3.3. Interseccionalitat

La interseccionalitat permet entendre com diversos eixos de desigualtat, com el gènere, la raça, la classe social, l'orientació sexual o la diversitat funcional, les quals tene relació i generen formes específiques d'opressió i discriminació que no es poden analitzar de manera aïllada. Aquest enfocament va sorgir dins del feminisme negre nord-americà amb autores com Kimberlé Crenshaw, que van denunciar que les experiències de les dones negres no podien explicar-se només pel sexisme o pel racisme, sinó per la combinació d'ambdós eixos (Rodó-Zárate, 2022).

En l'actualitat, la interseccionalitat s'ha estès a diversos àmbits, com ara les polítiques públiques, on s'evidencia que no es pot tractar les dones com un col·lectiu homogeni. Les polítiques adreçades a les dones o al col·lectiu LGTBIQ+ han de tenir en compte que cada persona viu realitats diferents segons les seves posicions socials. Això és perquè no totes les persones tenen el mateix nivell d'estudis, econòmic, diferents orientacions sexuals i identitats de gènere, entre d'altres, i això comporta tenir diferents experiències (Rodó-Zárate, 2022).

A més, cal considerar també el context espacial i temporal perquè la configuració de les discriminacions no és fixa, sinó que varia segons el lloc i el moment. Per exemple, una mateixa dona o una persona del col·lectiu LGTBIQ+ pot patir violències de manera diferent segons si es troba a casa seva, en un espai públic o en un altre país. Per això, l'anàlisi interseccional ha d'incloure també aquestes dinàmiques per evitar caure en visions simplificades o victimitzadores de les persones (Rodó-Zárate, 2022).

Aquest enfocament no només posa el focus en les opressions, sinó també en els privilegis, reconeixent que totes les persones estem travessades per múltiples eixos que condicionen la nostra experiència en la societat (Rodó-Zárate, 2022). En aquest sentit, Rodó-Zárate (2016, 2023) destaca la importància d'incorporar la dimensió emocional i espacial en l'anàlisi de les desigualtats socials. Mitjançant eines com els Relief Maps, es visualitzen les experiències viscudes en diferents espais i des de diverses posicions socials, mostrant com emocions com el confort o el malestar poden ser indicadors de privilegis o d'opressions.

Les emocions, segons l'autora, no són només reaccions individuals, sinó que sorgeixen de les relacions socials i de poder, i poden reflectir les geometries del poder que travessen els cossos en espais concrets. Així, la incomoditat d'una persona pot posar en evidència una estructura opressiva que opera en un espai determinat, mentre que el confort pot assenyalar la presència de privilegis normalitzats que passen desapercebuts (Rodó-Zárate, 2023). Per tant, la interseccionalitat no pot desvincular-se del lloc on s'experimenten les desigualtats, ja que aquestes són produïdes i reproduïdes geogràficament i emocionalment (Rodó-Zárate, 2016).

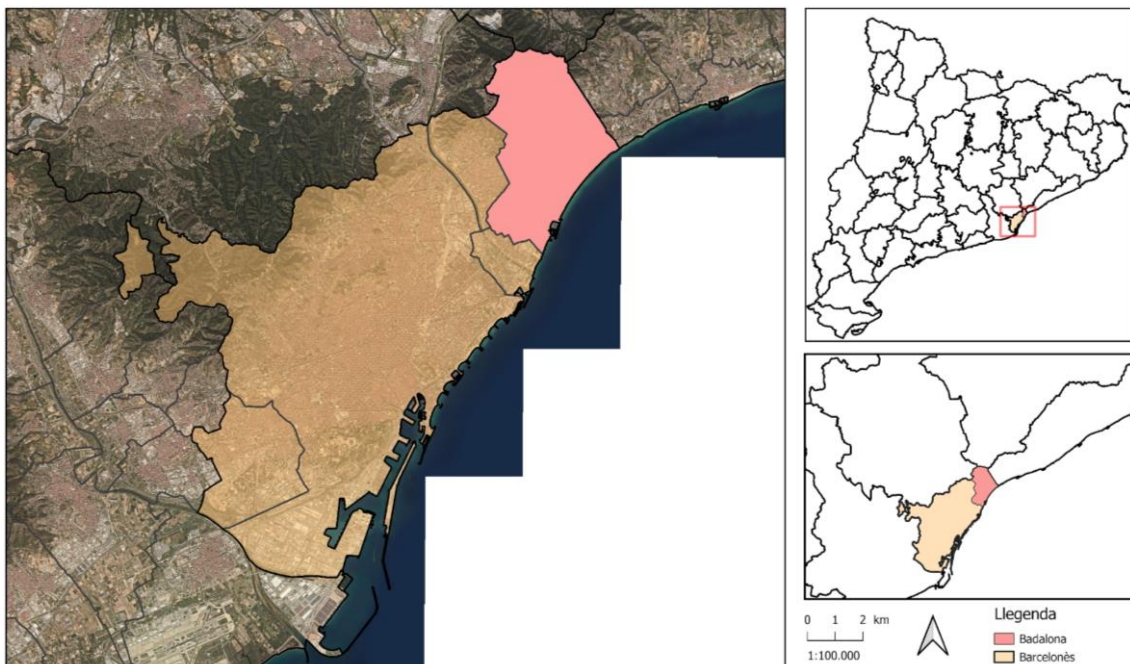
4. Metodologia i àrea d'estudi

4.1. Contextualització del municipi

Badalona és una ciutat i municipi situat a la comarca del Barcelonès, a la província de Barcelona com es mostra a la figura 1. Limita al nord amb Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Sant Fost de Campsentelles (Vallès Oriental); a l'est amb Tiana i Montgat (Maresme); i a l'oest i sud amb Santa Coloma de Gramenet i Sant Adrià del Besòs (Barcelonès). La seva ubicació estratègica entre la serralada de Marina i la costa mediterrània ha influït en el seu desenvolupament urbà, econòmic i social. A més, la ciutat es troba a la riba esquerra del riu Besòs, fet que històricament ha condicionat la seva activitat industrial i la configuració del seu paisatge.

Figura 1: Mapa de situació del municipi de Badalona

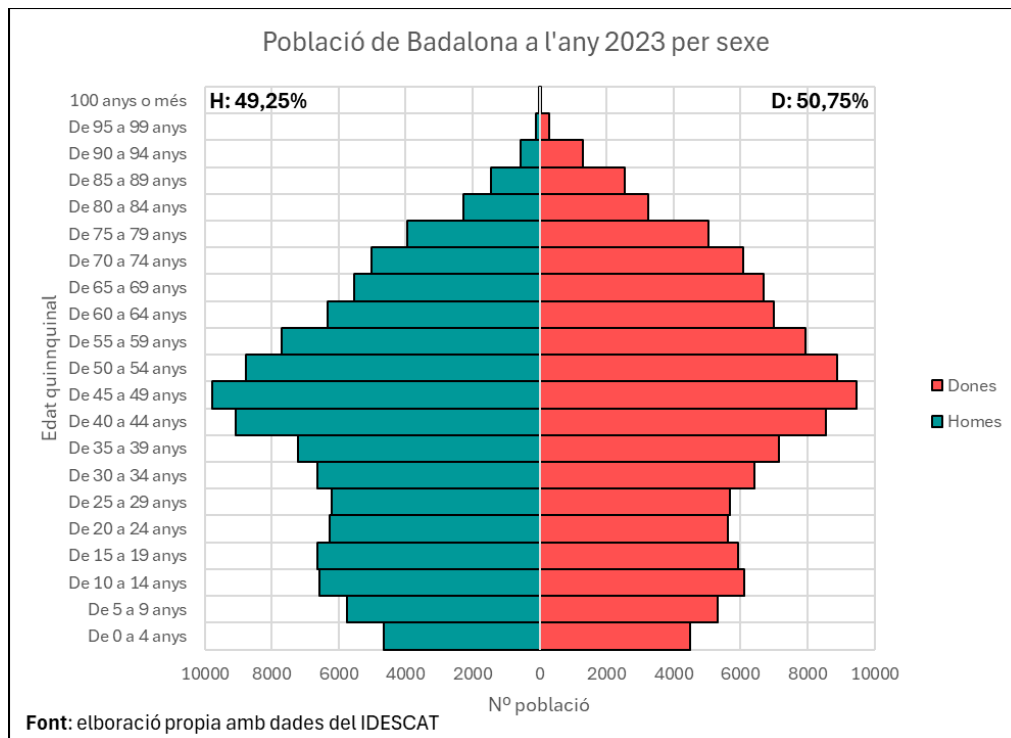
Mapa de situació de Badalona

Font: elaboració pròpia.

El terme municipal té una superfície de 21,18 km² i tenia una població de 226.219 habitants l'any 2019 (IDESCAT, 2024), amb una densitat poblacional de 10.680,8 hab./km². Aquesta elevada densitat reflecteix el caràcter urbà i dinàmic de la ciutat, que ha experimentat un fort creixement demogràfic al llarg del segle XX i XXI, degut en gran part a les onades migratòries internes i externes.

A continuació, la piràmide de població de Badalona l'any 2023 que es pot observar en la figura 2, ens permet observar la distribució per edats i sexes de la població de la ciutat. On es reflecteix una estructura demogràfica envellida, amb una base relativament estreta i una major concentració de població en els grups d'edat adulta i de gent gran. La població es distribueix gairebé de manera equilibrada entre homes (49,25%) i dones (50,75%), tot i que en les edats més avançades hi ha més presència de dones a causa de tenir una esperança de vida més elevada. A més, la menor quantitat de joves i infants en comparació amb adults va lligat a una menor taxa de natalitat.

Figura 2: Piràmide de població de Badalona

Font: elaboració pròpia amb dades del IDESCAT.

La ciutat de Badalona disposa d'un teixit associatiu que ofereix suport i serveis a diferents col·lectius. Entre les entitats LGTBIQ+, Qaliu és l'única associació LGTBIQ+ de Badalona i funciona com un grup autogestionat per crear espais segurs i activitats per a persones queer de la ciutat. Té com objectiu promoure la sensibilització i la inclusió. També hi ha el Badiu Jove, un espai de referència per als joves que ofereix serveis d'informació i recursos per a la seva integració social i laboral, com el servei d'informació juvenil i el centre d'informació i recursos per a l'emancipació juvenil, entre altres. A més de realitzar assessories en àmbits diversos com l'ocupació, la formació, l'habitatge, la salut i la mobilitat internacional. En aquest àmbit juvenil, també existeix el projecte Ocell de Foc, un servei d'atenció integral per a joves de 16 a 30 anys de Badalona i Sant Adrià del Besòs, que busca fomentar la salut mental i l'autonomia personal a través de quatre eixos d'actuació: suport en salut mental, inserció laboral i acadèmica, iniciatives juvenils i coaching.

Pel que fa a les entitats de suport a les dones, a Badalona hi ha associacions com ACESOP, que treballa per la integració social i cultural de dones d'origen pakistanès, i l'associació de dones Jasmin, que dona suport a dones de diferents orígens per afavorir la seva autonomia i desenvolupament personal. A més d'aquestes, la ciutat compta amb nombroses associacions i entitats de diferents àmbits, com la salut, l'esport, l'educació i la cultura, que contribueixen al dinamisme social i a la diversitat de la seva població.

4.2. Estructura metodològica

Aquest treball té com a objectiu analitzar com Badalona pot avançar cap a la construcció d'una ciutat més inclusiva per al col·lectiu LGTBIQ+, des d'una perspectiva interdisciplinària fonamentada en les geografies feministes i de les sexualitats. En aquest marc, es pretén identificar els espais percebuts com a segurs i insegurs per aquest col·lectiu, així com les seves necessitats específiques, per tal de proposar estratègies que fomentin espais públics més segurs, accessibles i interseccionals.

Per assolir aquests objectius, s'ha optat per una metodologia qualitativa basada en grups de discussió. Inicialment, es van planificar quatre grups, cadascun representant una lletra del col·lectiu (gais, lesbianes, bisexuals i persones trans), amb una composició ideal de quatre participants per grup, atenent criteris de representativitat i viabilitat temporal.

Durant el procés de reclutament de participants, es pretenia incloure entre quatre i cinc persones per categoria. No obstant això, es van presentar dificultats per conformar el grup d'homes gais, fet que va portar a unificar aquest grup amb el de lesbianes. Finalment, aquest grup mixt va quedar format per un home gai i tres dones lesbianes. El grup de persones trans va comptar amb quatre participants, i el grup de persones bisexuals, el que va presentar més facilitat de reclutament, va quedar també amb quatre participants, tot i que inicialment s'havien mostrat interessades sis persones. Els perfils dels participants es poden consultar detalladament en el següent apartat.

L'estructura inicial de les sessions dels grups de discussió que vaig plantejar es va dividir en tres fases principals. En la primera fase es va fer una breu contextualització del treball i es va intentar crear un espai segur per fomentar la participació. Tot seguit, es va demanar que les persones participants indiquessin en un mapa de la ciutat els espais que percebien com a segurs o insegurs, respectivament. L'objectiu d'aquest apartat era generar una discussió entorn de les seves percepcions, vivències i necessitats en relació amb l'espai públic.

La segona fase pretenia aprofundir en aspectes emocionals mitjançant l'ús del Relief Map, una eina digital que permet recollir dades anònimes i visualitzar-les en gràfics i taules. Es plantejava que cada participant respongués individualment i, posteriorment, es donaria l'opció de compartir els resultats amb el grup per enriquir el debat. Aquesta fase es tancaria amb la creació d'un núvol de paraules, on cada persona introduiria tres paraules associades a les seves emocions i percepcions sobre l'espai públic, amb la finalitat de visualitzar possibles coincidències.

La tercera fase estava centrada en l'associacionisme i el paper de les entitats en l'experiència del col·lectiu. Es buscava explorar el grau d'implicació, representació i visibilitat percebudes, així com el rol de les entitats en el suport al col·lectiu LGTBIQ+. Finalment, a la darrera part es va convidar a les persones participants a reflexionar sobre allò que consideraven necessari millorar a Badalona i en els seus espais públics, recollint així propostes concretes i opinions finals.

Tanmateix, en el moment de la realització dels grups de discussió, es van introduir diverses modificacions respecte al plantejament inicial. Per qüestions pressupostàries, només es va poder imprimir un únic mapa amb els límits administratius de Badalona, el qual es va utilitzar de manera comuna en els diferents grups. Finalment, no es van marcar físicament els espais al mapa, sinó que aquest va servir com a referent visual durant les sessions.

Després de la introducció inicial, es va explicar breument l'objectiu del treball i es va sol·licitar als participants la signatura del consentiment informat per enregistrar les seves intervencions (només en format d'àudio). Un cop iniciades les sessions, es va començar amb la primera pregunta, recollida al guió inclòs a l'annex. A partir d'aquest moment, la conversa va fluir de manera espontània i les diferents qüestions previstes van sorgir de manera natural, juntament amb noves aportacions per part dels participants.

Aquest desenvolupament dinàmic va portar a replantejar l'ordre previst de les activitats. Així, es va decidir realitzar els Relief Maps, eina que va ajudar també a poder indicar a través d'un mapa digital que marquessin els espais i/o les zones que consideraven

segures i insegures per les persones participants, també el núvol de paraules al final de cada sessió. Aprofitant que aquestes eines visuals contribuïen a tancar el debat de manera cohesionada i significativa, reforçant la comprensió col·lectiva dels temes tractats. Aquestes adaptacions van permetre una major flexibilitat i van afavorir una participació més activa i significativa de les persones participants, adequant-se millor al ritme i les necessitats de cada grup.

4.3. Perfil de participants

A les següents taules es presenten els perfils dels diferents participants que van formar part dels grups de discussió (Figures 3, 4, 5 i 6). Excepte en la primera taula, els participants podien seleccionar tantes opcions com consideressin adients per definir-se, d'acord amb una perspectiva interseccional. Aquest format es va escollir per tal de captar una visió més completa dels participants, així com per analitzar com la interseccionalitat influïa en les seves experiències i en la seva relació amb els espais públics.

Figura 3: Edat i nivell educatiu de les persones participants

Grup de discussió	Pseudònim participant	Edat	Nivell educatiu
Lesbianes i gais	Chelo	24	CFGM d'administració
	Eme	26	Títol Superior d'art dramàtic
	Subjecte 3 - Blanca	26	CFGS de gestió allotjament turístic
	Subjecte 2 - Marc	25	Grau universitari en dret, master dret i estudis sobre costura
Trans	Santi	24	CFGS Audiovisuals i estudiant CFGS integració social
	Al	36	CFGS Treballa de professorat d'anglès
	Marti	24	Grau universitari educació social
	Julián	23	Graduat en batxillerat i estudiant en CFGS
Bisexuals	Petra	23	Grau universitari en educació infantil (especialització en Educació física)
	Ramona	24	Grau universitari en traducció (anglès - francès - arab)
	Nora	24	Grau universitari (sobre art a la Masana)
	Nina	26	Postgrau universitari
TOTAL		25,4	

Font: Elaboració pròpia a partir del Relief Map.

Figura 4: Identitat de gènere de les persones participants

Grup de discussió	Pseudònim participant	Identitat de gènere					
		Dona	Home	Trans	No binari, gènere fluid o gènere queer	Altres	Prefereixo no respondre
Lesbianes i gais	Chelo	X					
	Eme				X		
	Subjecte 3 - Blanca				X		
	Subjecte 2 - Marc		X				
Trans	Santi			X	X		
	Al			X	X		
	Marti		X	X			
	Julián			X			
Bisexuals	Petra	X					
	Ramona	X					
	Nora	X					
	Nina	X					
TOTAL		5	2	4	4	0	0

Font: Elaboració pròpia a partir del Relief Map.

Figura 5: Orientació sexual de les persones participants

Grup de discussió	Pseudònim participant	Orientació sexual						
		Heterosexual	Lesbiana	Gai	Bisexual	Asexual	Altres	Prefereixo no respondre
Lesbianes i gais	Chelo		X					
	Eme		X					
	Subjecte 3 - Blanca		X			X	Queer	
	Subjecte 2 - Marc			X				
Trans	Santi				X			
	Al				X			
	Marti	X						
	Julián				X			
Bisexuals	Petra				X			
	Ramona				X			
	Nora				X			
	Nina				X			
	TOTAL	1	3	1	7	1	1	0

Font: Elaboració pròpia a partir del Relief Map.

Figura 6: Raçabilització/etnicitat de les persones participants

Grup de discussió	Pseudònim participant	Raçabilització/Etnicitat								Prefereixo no respondre
		Asiàtica del sud	Asiàtica oriental o sud-est	Blanca	Llatina	Magrebí o Àrab	Negra	Romaní o Gitana	Altres	
Lesbianes i gais	Chelo			X						
	Eme			X						
	Subjecte 3 - Blanca			X						
	Subjecte 2 - Marc	X								
Trans	Santi			X						
	Al			X						
	Marti			X						
	Julián			X						
Bisexuals	Petra			X						
	Ramona			X						
	Nora			X						
	Nina						X			
	TOTAL	1	0	8	0	0	1	0	0	0

Font: Elaboració pròpia a partir del Relief Map.

5. Anàlisi de resultats i propostes

5.1. Anàlisi de resultats

A partir dels tres grups de discussió, es pot observar els punts en comú i les diferències dels diferents persones participants, sobre les diferents qüestions tractades.

5.1.1. Interseccionalitat i identitat

En les diferents discussions es va posar de manifest com la interseccionalitat juga un paper clau en la manera com les persones interactuen amb els espais públics. L'experiència d'inseguretat no pot desvincular-se de factors com l'origen ètnic, la classe social, o l'estigmatització associada a determinats barris. En aquest sentit, es va

evidenciar una doble vulnerabilitat en aquelles persones que combinen diverses identitats minoritzades, com és el cas de les persones trans i racialitzades, que sovint viuen formes acumulatives de discriminació.

El grup de discussió format per participants gais i lesbianes va assenyalar que, tot i no ser sempre víctimes de violència LGTBI-fòbica explícita, perceben un ambient general de tensió i inseguretat en els espais públics. Aquesta percepció respon a una cultura de violència que condiciona les seves conductes i maneres d'estar a l'espai.

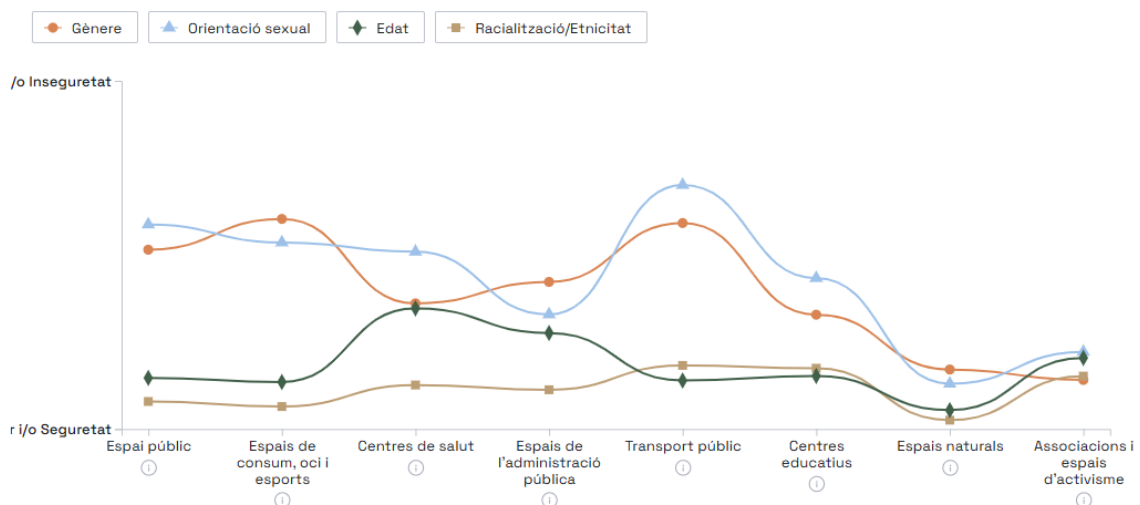
Pel que fa al grup de persones trans, les intervencions van destacar com la intersecció de diverses opressions els afecta especialment. Van identificar el gènere, la identitat trans i la no conformitat corporal com a eixos centrals de vulnerabilitat. Aquests aspectes sovint generen rebuig o violència simbòlica i física, motivada per la manca de coneixement o reconeixement de realitats que escapen del binarisme de gènere.

D'altra banda, el grup de persones bisexuals va posar especial èmfasi en com diferents eixos de la interseccionalitat, com la classe social, el racisme, el grau de coneixement del territori i el tipus d'activitat que es desenvolupa en un espai concret, influeixen en la seva manera de moure's i relacionar-se amb l'entorn. Les seves aportacions van vincular aquests factors amb les diverses temàtiques abordades al llarg de la sessió, demostrant com les desigualtats interseccionals condicionen les experiències espacials i les percepcions de seguretat.

5.1.2. Espais públics segurs i insegurs

Pel que fa a la concepció del que és un espai segur, la visió general que s'extreu de les aportacions dels participants és que es tracta d'un espai on no cal estar en alerta constant ni amagar-se o anticipar-se. La sensació de seguretat es defineix menys pel lloc físic en si i més per les persones i les interaccions que s'hi donen. Aquesta seguretat es vincula directament amb un estat de tranquil·litat emocional, caracteritzat per l'absència d'ansietat, por i tensió. Com expressa Chelo: *"Aquell on no cal estar alerta, on una pot ser ella mateixa. Que no has de forçar una cosa que no ets. Una persona que realment no t'assumeix o no et valida."*

Figura 7: Percepció dels espais en funció dels quatre eixos d'estudi pels 12 participants

Font: Gràfic extret del Relief Map.

Tot i aquesta definició compartida, cada grup va aportar matisos diferents sobre el que fa que un espai sigui percebut com a segur o insegur, tot i que es poden establir alguns patrons comuns.

En el grup de discussió de persones lesbianes i gais, es van observar diverses variables que condicionen la percepció de seguretat, com ara l'hora del dia, el barri i la presència de grups d'homes. En paraules de Marc: *“El dia és super... Pots passejar gairebé per tota la ciutat, que no hi haurà cap problema, i en canvi, a la nit sí que hi ha molts pocs barris on puguis sentir-te segur.”* Aquests participants van assenyalar com les zones perifèriques de Badalona (Sant Roc, Fondo, La Salut, Llefà, Artigues...) generen més inquietud, així com determinades situacions al transport públic nocturn. Eme comenta: *“A les nits, ho passo molt malament... gent molt borratxa... això sí que és una cosa que em pot molt.”* Davant d'aquestes situacions, desenvolupen mecanismes de defensa, com ara l'hipervigilància o evitar mostres d'afecte en públic.

Els espais percebuts com més segurs són, per contra, aquells situats en zones cèntriques, com el barri del Centre, o en entorns naturals i coneguts, on hi tenen vincles personals per motius d'oci, estudis, feina o residència (no necessàriament coincidents).

En canvi, pels participants del grup trans, la por es presenta com un eix central i persistent que defineix la inseguretat en l'espai públic. La percepció del risc es veu fortament condicionada pel *passing* (és a dir, com és percebuda socialment la seva identitat de gènere), com assenyala Martí: *“Pel tipus de passing que tinc... puc passar més desaparegut”*.

Els espais considerats especialment problemàtics inclouen centres sanitaris (CAP, ginecologia), institucions com l'Ajuntament i altres espais on cal interactuar verbalment, així com mitjans de transport tancats com el metro. Aquestes experiències generen estratègies adaptatives com l'anticipació, l'autocensura o l'evitació d'expressar emocions. Per aquestes persones, la seguretat emocional es relaciona amb el reconeixement de la seva identitat de gènere i la familiaritat amb l'espai o amb les persones que hi interactuen.

Aquest grup va posar en dubte la suposada neutralitat de l'espai públic, defensant que la seguretat depèn més de les dinàmiques socials que no pas de les característiques físiques del lloc. Així, els espais insegurs es defineixen en funció de les interaccions que hi tenen lloc. Entre els llocs més problemàtics pels participants van assenyalar les comissaries; els carrers mal il·luminats; el transport públic, especialment el metro; i les institucions vinculades a partits polítics.

Per aquests participants, elements com l'empatia i la complicitat amb l'entorn social són clau en la construcció de seguretat. La nit es considera la part del dia com el moment de més risc i, l'edat, el gènere i les actituds de les persones presents influeixen de manera determinant en la percepció d'un espai com a segur o insegur.

Les percepcions expressades en els grups es reflecteixen clarament en els resultats del Relief Map (Figura 7, Figura 8 i Figura 9). En moltes de les respostes, l'espai públic és percebut com un entorn controvertit, especialment per les persones que es troben en la intersecció de diversos eixos de vulnerabilitat, com la identitat de gènere, l'orientació sexual o la racialització.

Figura 8: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en els espais públics de Badalona

Espai públic			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
51,5	58,75	14,67	7,25

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 9: Percepció dels espais públics de Badalona

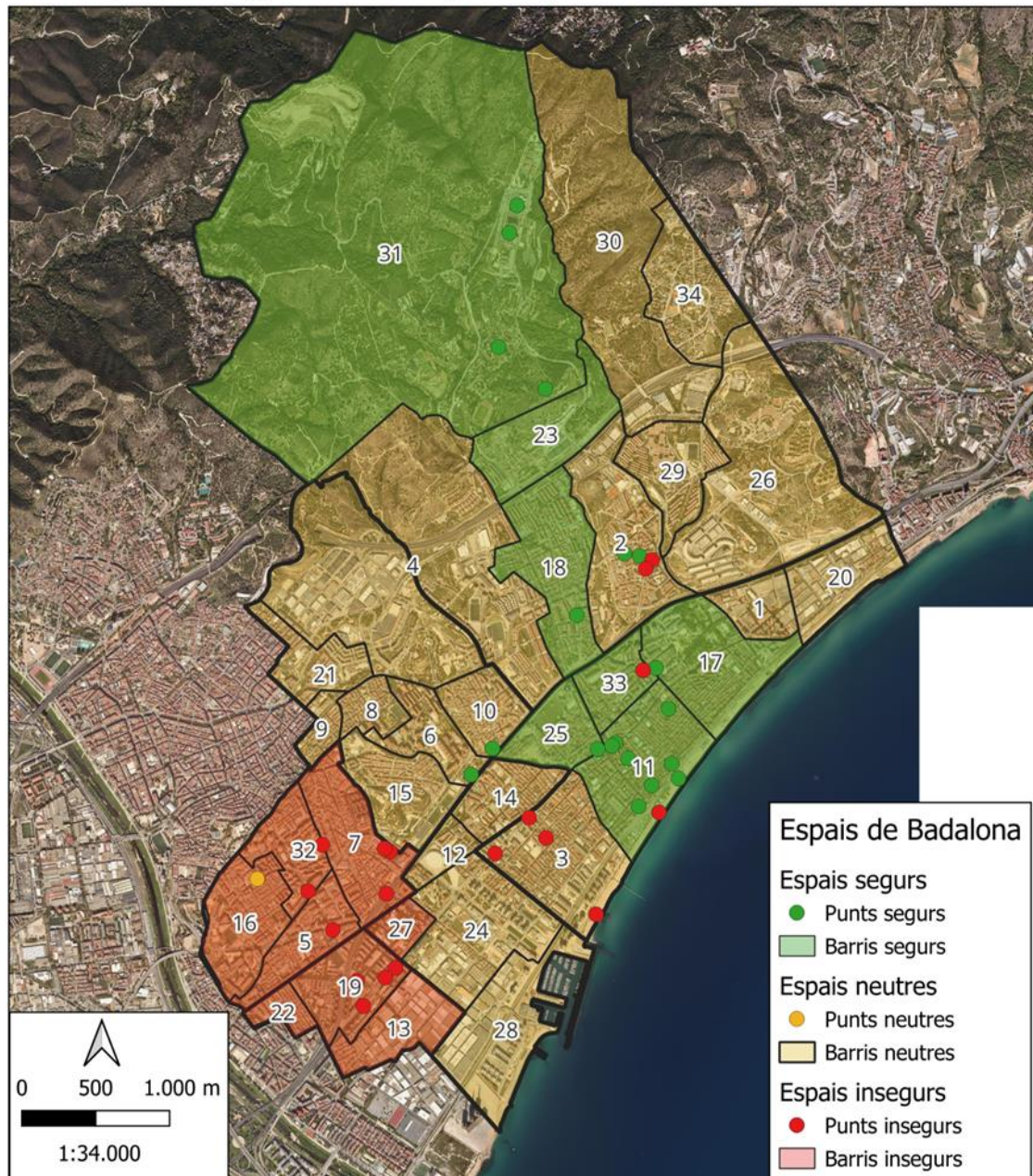
Espai públic	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	0
Neutre	2
Controvertit	7
Opressiu	3
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

El mapa següent mostra la localització dels barris identificats com a més segurs i insegurs pels participants dels grups de discussió. També s'hi representen diversos punts geogràfics associats a experiències positives i negatives viscudes en diferents contextos d'espai públic a la ciutat. Aquesta representació cartogràfica s'ha elaborat a partir de les respostes obtingudes durant les entrevistes grupals i de la geolocalització recollida a través de l'eina digital Relief Map, emprada a la darrera part de les sessions dels grups de discussió.

Figura 10: Mapa sobre els espais segurs i insegurs de Badalona pels participants dels grups de discussió

Espais segurs i insegurs per barris de Badalona

Font: Elaboració pròpia a través de QGIS amb dades extretes de Instamaps

Figura 11: Els barris de Badalona per districtes

Districte	FID	Barri	Districte	FID	Barri	Districte	FID	Barri
1	1	Canyadó	3	2	Morera	4	5	Sant Mori de Llefia
	3	Progrés		4	Montigalà		7	La Salut
	11	Centre		18	Bufalà		16	Sant Antoni de Llefia
	17	Casagemes		23	Bonavista		32	Sant Joan de Llefia
	20	Manresà		26	Les Guixeres	5	12	Can Claris
	25	Coll i Pujol		29	Pomar		14	Raval
	33	Progrés		30	Pomar de Dalt		24	Gorg
2	4	Montigalà	3	31	Canyet	5	27	Congrés
	6	Nova Lloreda		34	Mas Ram		28	La Mora
	8	Lloreda				6	13	El Remei
	9	La Pau					19	Sant Roc
	10	Sant Crist					22	Artigues
	15	Sistrells						
	21	Puigfred						

Font: Elaboració pròpia amb dades extretes del Instamaps i l'Ajuntament de Badalona.

5.1.3 Espais urbans, urbanisme, disseny urbà i els barris

Pel que fa als espais urbans, l'urbanisme i el disseny dels barris de Badalona, els grups de discussió posen de manifest diversos aspectes clau. Tal com ja s'ha comentat, destaca la diferenciació entre el centre i la perifèria de la ciutat. El centre és percebut com un espai més segur i còmode per a les persones LGTBIQ+, mentre que barris com Sant Roc, Artigues, Llefia o La Salut són identificats com a zones d'alt risc o fins i tot d'exclusió directa. Això es pot observar en el mapa anterior, la figura 12.

Elements com la il·luminació i el manteniment dels espais públics tenen un paper fonamental en aquesta percepció. Els espais foscos, bruts o amb poca presència de persones es consideren insegurs. Aquesta percepció s'estén també al transport públic, on es detecta un canvi d'ambient entre les estacions més centrals i les de la perifèria. El grup de discussió format per gais i lesbianes introdueix el concepte de "doble defensa", que consisteix a modificar la conducta o la imatge personal segons la zona per on es transita.

Aquesta realitat es veu reflectida en els resultats obtinguts amb el Relief Map (Figures 12, 13, 14 i 15). Aquest espai és viscut per molts participants com un entorn controvertit i opressiu, especialment per a aquelles persones que es troben en la intersecció de diferents eixos de discriminació com el gènere i l'orientació sexual, com els hi passa a les persones participants bisexuals i a les dones. Molts el consideren directament un espai insegur.

Figura 12: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en el transport públic de Badalona

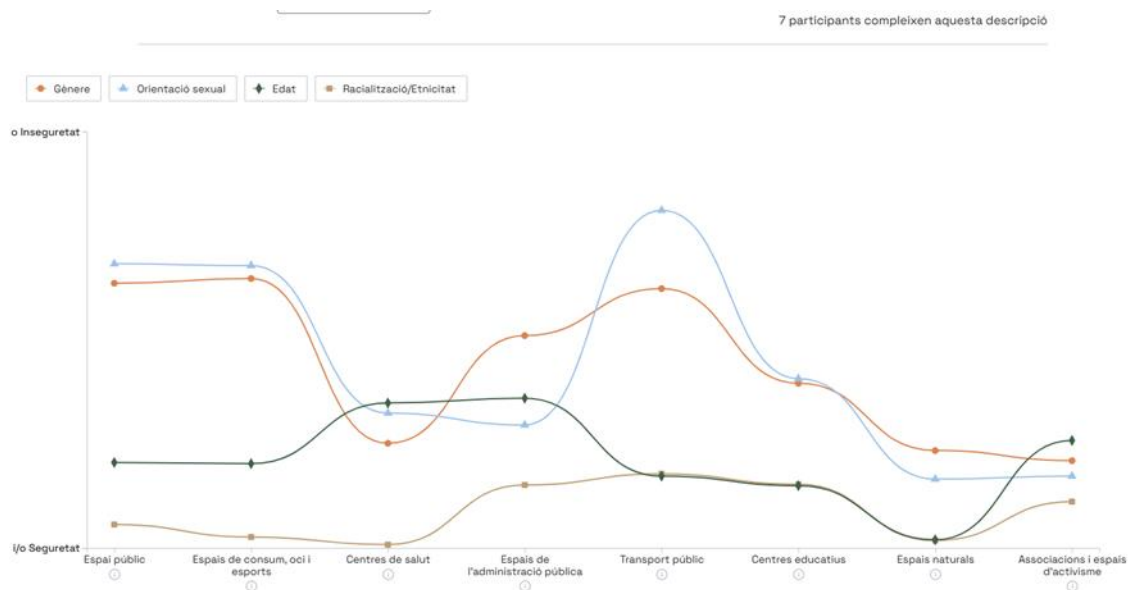
Transport públic			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
59,17	70,08	13,92	16,75

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

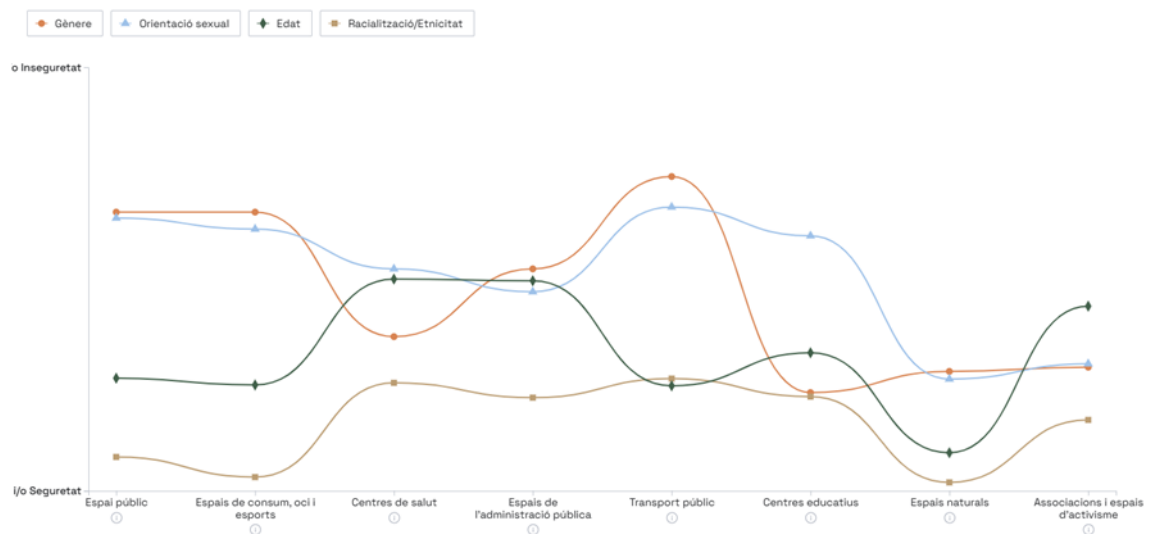
Figura 13: Percepció del transport públic de Badalona

Transport públic	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	0
Neutre	3
Controvertit	4
Opressiu	5
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 14: Percepció dels espais en funció dels quatre eixos d'estudi per les 7 participants bisexuels

Font: Gràfic extret del Relief Map.

Figura 15: Percepció dels espais en funció dels quatre eixos d'estudi per les 5 participants dones

Font: Gràfic extret del Relief Map.

D'altra banda, les condicions físiques de l'espai urbà, com és la il·luminació, l'amplada del carrer, la seva pacificació (si és o no un espai de vianants), i la presència de persones conegudes o percebudes com "familiars", influeixen fortament en la sensació de seguretat. També emergeix la idea d'"espais vetats", especialment en contextos com les piscines municipals o els vestidors, que esdevenen espais d'exclusió directa per a certes identitats de gènere, en particular per a les persones trans. Per exemple, el testimoni de Julián il·lustra aquesta vivència:

"A la piscina municipal (...) jo després he tingut ganes de tornar-hi, després d'haver sortit de l'armari com a noi trans i no. És que és un espai, per mi, és vetat. Ja no és que sigui segur o no, sinó que per mi és vetat totalment. Jo, de base, a la platja, per exemple, no em cobreixo els pits, i m'hi sento supercòmode. Però a la piscina no ho puc fer. A la piscina, què he de fer? Jo no aniré amb un top, em sentiria supermega incòmode, impossible. I després, el vestidor... a quin vestidor he d'anar? Em sentiria més còmode amb les dones, però alhora em podrien preguntar 'què et passa? Ets un noi?'... El sol fet d'haver-me de treure la roba ja seria incòmode. I amb homes cis ni se m'acudiria, perquè la dutxa i tot això... entraria en pànic."

Per contra, Al expressa una experiència oposada en relació amb la platja:

"Doncs jo he estat incapaç d'anar a la platja des de fa molts anys."

Aquests testimonis reflecteixen com el cos i la identitat condicionen radicalment l'experiència dels espais, especialment aquells vinculats a la nuesa, com les piscines o les platges. Aquesta realitat també es recull en els resultats del Relief Map, (Figures 16, 17 i 18 i Annexes) que molts participants identifiquen com a entorns especialment complexos.

Figura 16: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en els espais de consum, oci i esports de Badalona

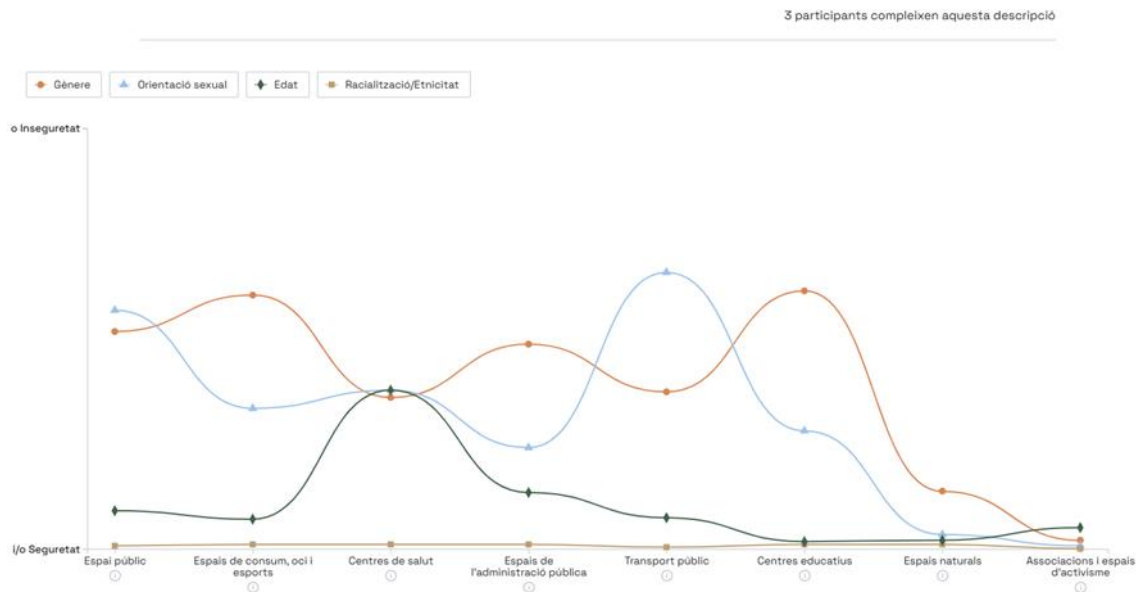
Espais de consum, oci i esports			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
60,33	53,58	13,5	5,92

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 17: Percepció dels els espais de consum, oci i esports de Badalona

Espais de consum, oci i esports	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	0
Neutre	1
Controvertit	8
Opressiu	3
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 18: Percepció dels espais en funció dels quatre eixos d'estudi per les 3 participants trans

Font: Gràfic extret del Relief Map.

En conjunt, es comparteix una visió comuna dels participants sobre que la ciutat de Badalona no està dissenyada tenint en compte la diversitat de cossos, identitats i formes de vida. L'urbanisme tradicional respon a una lògica androcèntrica, blanca, cisgènere i heterosexual que exclou les necessitats específiques de les persones LGTBIQ+ i d'altres col·lectius minoritzats.

Condicions com la manca d'il·luminació en alguns trams, carrers estrets i bruts, voreres molt estretes o transport públic insegur contribueixen a una percepció generalitzada d'inseguretat i limiten la llibertat de moviment. Els carrers mal dissenyats obliguen sovint a prendre decisions ràpides davant situacions potencials de perill, per exemple, encreuar-se amb grups d'homes. L'accessibilitat esdevé clau no només per a persones amb mobilitat reduïda, sinó també per a qui pateix ansietat o por en espais sense sortides fàcils.

Tanmateix, un participant també apunta a la complexitat d'aquesta relació amb l'espai, explicant com, en determinades situacions, la foscor pot "amagar" elements que li generen més seguretat. Aquest comentari posa de relleu la naturalesa ambivalent i dinàmica de la vivència dels espais urbans.

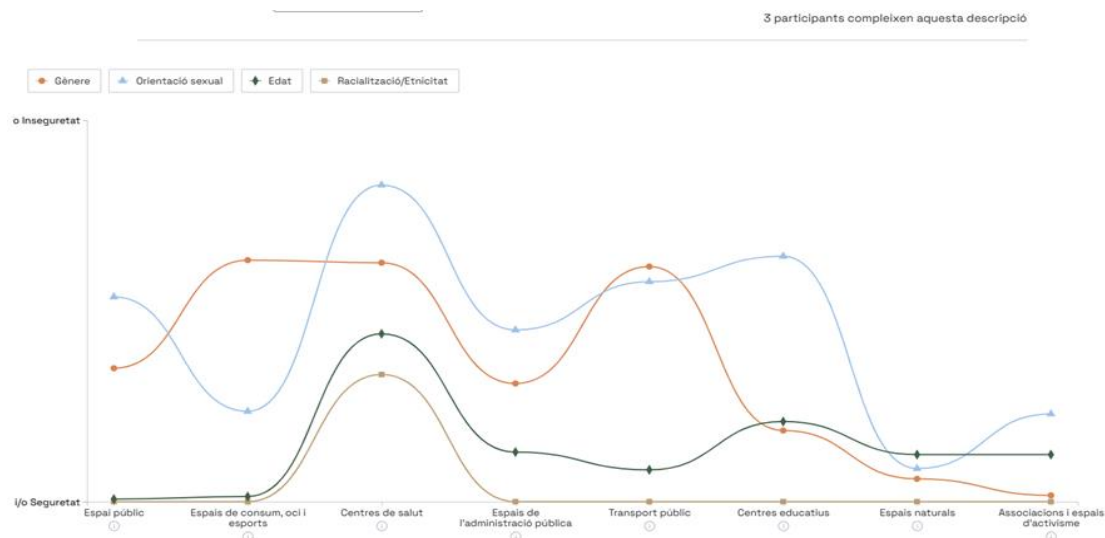
5.1.4. Espais sanitaris i educatius

Durant els diferents grups de discussió, així com en els resultats extrets del Relief Map, es va posar de manifest la importància dels espais sanitaris com a escenaris on la confiança, el reconeixement i la seguretat poden veure's greument compromesos. Tot i que en alguns casos aquests espais poden ser percebuts com a neutres o fins i tot positius, sovint són viscuts com a entorns problemàtics o opressius, especialment segons l'eix de la identitat dels participants.

En el cas del grup format per persones lesbianes i gais, les participants lesbianes van denunciar especialment la invisibilització i la discriminació que pateixen en les consultes mèdiques, amb especial incidència en l'àmbit ginecològic. Expliquen com han estat objecte de preguntes heteronormatives o inapropiades, relatives a l'embaràs o a pràctiques sexuals, així com de comentaris invalidants com "eso se te va a pasar".

Aquest tipus d'interaccions generen sentiments de frustració, impotència i vulnerabilitat, especialment greus en espais que haurien de ser d'acollida i cura. No obstant això, l'existència de símbols inclusius com una bandera LGTBIQ+ visible a la consulta pot revertir parcialment aquesta sensació, generant confiança i una relaxació immediata. Aquest fet es pot observar la figura 19, resultats del Relief Map, com per les dones lesbianes es senten més insegures en els espais de salut.

Figura 19: Percepció dels espais en funció dels quatre eixos d'estudi per les 3 participants lesbianes

Font: Gràfic extret del Relief Map.

Per a les persones trans, els espais mèdics sovint esdevenen escenaris de violència simbòlica i corporal. Denuncien mirades de sospita, qüestionaments sobre el seu cos i identitat, així com preguntes repetitives que posen en dubte la seva existència. A això s'hi suma la manca de continuïtat en l'atenció a causa de la rotació de professionals, cosa que trenca el vincle de confiança necessari per a una atenció mèdica digna i segura. Aquesta situació ha portat alguns participants, com en el cas d'Al, a evitar consultes mèdiques, especialment les ginecològiques, fet que pot tenir conseqüències directes en la salut, i esmenta que *“És que em genera malestar. Ho intento evitar... però això implica no cuidar-me. I al final això em perjudica.”*

En la mateixa línia, el grup de persones bisexuals assenyala com una problemàtica destacada la inseguretat sentida en espais de serveis públics, com ara centres mèdics, per la por a ser jutjats o rebre actituds discriminatòries, fins i tot en interaccions breus. Aquest grup amplia la crítica a altres serveis públics com la policia (Mossos d'Esquadra), els taxis o altres serveis municipals, on sovint emergeixen comentaris, mirades o actituds invalidants. Això els porta a concloure que la confiança no depèn exclusivament de l'espai físic, sinó sobretot del tracte rebut per les persones professionals, encara que la interacció sigui curta, com esmentent diversos participants; *“No és només si el lloc està bé o no, és com et parlen, com et miren. Això pot canviar-ho tot.”* També es veu reflectit en els resultats del Relief Map a través de la figura 17.

Aquesta complexa relació amb els espais sanitaris es veu reflectida també als resultats del Relief Map (Figura 20 i Figura 21 i Annexes). S'hi observa com, malgrat que alguns participants els identifiquen com a espais “segurs-neutres”, per a moltes persones segueixen sent llocs controvertits i opressius, especialment quan hi intervenen l'orientació sexual i/o la identitat de gènere. El factor humà, és a dir, el tracte rebut es clau per definir si un espai sanitari és percebut com a segur o com a excloent.

Figura 20: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en els centres de salut de Badalona

Centres de salut			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
36,08	50,92	34,67	11,58

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 21: Percepció en els centres de salut de Badalona

Centres de salut	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	1
Neutre	2
Controvertit	5
Opressiu	4
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

En els espais educatius, la vivència vinculada a la identitat de gènere ha evolucionat amb el temps. Com a alumnes, molts participants han patit discriminacions o comentaris sexistes i trànsfobs, especialment en espais com els banys públics o davant del reconeixement del nom sentit. Tot i que fa uns anys no es consideraven espais segurs, actualment es reconeix una millora significativa, sobretot per l'esforç d'alguns professionals formats en gènere. Per a les persones que exerceixen com a docents o educadores, el context és més segur gràcies a la seva posició d'autoritat, tot i que persisteixen desigualtats estructurals que afecten la vivència plena del gènere dins del sistema educatiu.

Pel que fa a l'orientació sexual, encara hi ha molt recorregut per assolir una veritable inclusió. L'heteronormativitat continua present, i moltes persones opten per no visibilitzar la seva orientació per por de ser jutjades per companys, alumnat o famílies. La invisibilitat de les identitats bisexuales i les expressions de gènere dissidents genera sentiments de solitud, i la manca de llibertat per parlar obertament de les diversitats afectivosexuals suposa una limitació, fins i tot per part de professionals del sector. Pel que fa a l'edat, les persones joves dins del context educatiu, especialment les que són docents, sovint veuen qüestionada la seva experiència o són infravalorades.

Finalment, encara que en alguns casos la racialització no ha estat un obstacle directe, també hi ha veus que expressen sentir-se qüestionades i soles, malgrat tenir una posició de referència en temes d'antiracisme. Això evidencia que, tot i els avenços, els espais educatius continuen requerint una transformació profunda per garantir la seguretat i inclusió real de totes les identitats.

Tot això es veu reflectit en els resultats extrets del Relief Map (Figura 22 i Figura 23 i Annexes):

Figura 22: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en els centres educatius de Badalona

Centres educatius			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
32,83	43,33	15,25	16

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 23: Percepció en els centres educatius de Badalona

Centres educatius	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	1
Neutre	2
Controvertit	8
Opressiu	1
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

5.1.5. Espais d'administració pública

Pel que fa als espais de l'administració pública, la percepció general recollida als grups de discussió i en els resultats del Relief Map és que es tracta d'entorns aparentment neutres, però en realitat amb múltiples mancances pel que fa a la formació, sensibilitat i protocols respecte a la diversitat de gènere, sexual i cultural.

En el cas de les persones trans, una millora perceptible es produeix quan la documentació administrativa ja reflecteix la identitat de gènere sentida. Tanmateix, continua sent freqüent haver de justificar constantment el propi nom o gènere davant el personal funcionari, fet que genera incomoditat i tensió. Aquesta inseguretat no prové únicament del sistema, sinó sobretot del tracte individual: diversos participants expliquen que, abans de ser ateses, senten incertesa perquè la qualitat del tracte depèn més de la sensibilitat personal del funcionari que no pas de cap estructura institucional establerta. Malgrat que la presència majoritària de dones al personal administratiu pot generar certa confiança, la manca de protocols específics i el context polític sovint marcat per discursos d'exclusió fan que persisteixi una percepció d'inseguretat latent.

Quant a l'orientació sexual, la seva invisibilitat en els espais administratius no implica que siguin espais realment inclusius. En el cas de les persones bissexuals, sovint es viu una sensació de desconexió i invisibilització, especialment quan les seves identitats i experiències no són reconegudes ni tingudes en compte. Algunes persones relaten no haver patit discriminacions explícites, però això es vincula més a una desconexió emocional i afectiva amb l'espai que a una sensació de reconeixement o inclusió real.

Pel que fa a l'eix generacional, les persones joves sovint manifesten sentir-se infantilitzades o desacreditades durant els processos administratius. Aquesta percepció s'accentua quan es troben amb un llenguatge burocràtic poc accessible o amb actituds paternalistes que qüestionen la seva capacitat per gestionar tràmits o prendre decisions autònomes.

Finalment, les persones racialitzades relaten situacions en què es posa en dubte la seva pertinença o capacitat. Alguns participants han estat derivats automàticament a serveis per a persones estrangeres, tot i tenir la ciutadania reconeguda, o han experimentat tractes condescendents i ignorància lingüística. Aquestes situacions evidencien la persistència de biaixos racials i culturals en el funcionament quotidià dels serveis públics.

Totes aquestes vivències queden recollides també als resultats del Relief Map, (Figura 24 i Figura 25 i Annexes) on s'agrupen les percepcions vinculades als espais d'administració pública. Es posa en relleu com, tot i la seva funció aparentment neutral i de servei universal, aquestes institucions poden reforçar desigualtats i generar exclusió simbòlica i pràctica si no es transformen des d'una perspectiva interseccional i realment inclusiva.

Figura 24: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccional en els espais de l'administració pública de Badalona

Espais de l'administració pública			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
42,25	32,92	27,58	10,33

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 25: Percepció en els espais de l'administració pública de Badalona

Espais de l'administració pública	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	0
Neutre	7
Controvertit	2
Opressiu	3
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

5.1.6. Espais naturals

Els espais naturals són percebuts majoritàriament com a entorns de llibertat, calma i seguretat per part dels participants, com són les platges de Badalona, el parc de Can Solei i Ca l'Arnús i la Serralada de Marina. Aquesta percepció positiva es reforça especialment quan aquests espais estan buits, són freqüentats per famílies durant el dia o s'utilitzen en moments d'intimitat. Tanmateix, aquesta sensació de seguretat pot canviar dràsticament en funció de diferents factors contextuais com l'hora del dia, la presència d'homes desconeguts o la ubicació més perifèrica o aïllada del lloc.

La platja, en particular, és un espai natural que genera percepcions contradictòries. Per a moltes persones trans, no binàries i també per a algunes lesbianes o persones bisexuals, la platja pot ser un espai de forta pressió estètica i de violència simbòlica relacionada amb el cos i el gènere. Aquestes violències es manifesten a través de mirades, comentaris o simplement per la incomoditat de mostrar el cos en un entorn públic, generant una sensació elevada de vulnerabilitat.

Pel que fa a l'orientació sexual, la vivència en espais naturals segueix una dinàmica similar a la del gènere. Quan l'espai és percebut com íntim i lliure de presències masculines desconegudes, pot esdevenir un entorn molt segur i agradable. No obstant

això, aquesta sensació pot desaparèixer ràpidament davant situacions que activen l'alerta, especialment quan apareixen homes sols o grups que generen inquietud.

Quant a l'eix generacional, més enllà de la pressió estètica present a la platja, no s'han identificat problemàtiques significatives vinculades a l'edat. En canvi, respecte a la racialització, la majoria de participants racialitzats indiquen no haver experimentat discriminacions o violències específiques en aquests entorns naturals. Tot i això, caldria continuar observant com altres eixos interseccionals poden comportar formes de discriminació en contextos més concrets o intensius.

Finalment, aquestes percepcions queden recollides també en els resultats del Relief Map (Figura 26 i 27 i Annexos). En conjunt, els espais naturals emergeixen com un dels entorns on més participants manifesten sentir-se segurs i amb una major sensació d'alleujament. Tot i això, aquest sentiment no és incondicional, sinó profundament vinculat a variables com la presència d'altres persones, la ubicació o el moment del dia, cosa que evidencia, un cop més, la fragilitat de la seguretat percebuda des d'una perspectiva interseccional.

Figura 26: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en els espais naturals de Badalona

Espais naturals			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
17,08	13	5,42	2,33

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 27: Percepció en els espais naturals de Badalona.

Espais naturals	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	7
Neutre	3
Controvertit	2
Opressiu	0
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

5.1.7. Associacionisme, entitats i espais d'activisme

L'associacionisme i els espais d'activisme emergeixen com a espais potencials de protecció, suport emocional, inclusivitat i construcció comunitària per a les persones LGTBIQ+. Durant els grups de discussió, els participants van reflexionar àmpliament sobre aquests entorns, posant en relleu tant els seus punts forts com les seves limitacions.

Les experiències compartides mostren una gran diversitat de vivències dins del món associatiu. D'una banda, moltes persones valoren positivament aquests espais com a llocs de seguretat, intercanvi de coneixement i construcció de vincles. D'altra banda, també es denuncien mancances estructurals com la manca de suport institucional, les dificultats per accedir a espais físics, la baixa representació intergeneracional i la fragilitat de la seva continuïtat.

Un dels consensos més clars és la centralitat de les relacions humanes i de la xarxa comunitària. Com expressa Al: *“L’activisme o l’associacionisme cultural fa xarxa [...] et fa obrir la ment, i llavors, per mi, són els espais més segurs.”* Aquest vincle es reforça pel fet que sovint es tracta de cercles coneguts, on la confiança es construeix a través de la constància i la familiaritat. En paraules de Santi: *“Sempre acaba sent la mateixa gent... tothom s’acaba coneixent. Això ho fa més fàcil i que no hi hagi qüestionament constant.”*

Aquesta percepció de seguretat es veu reflectida també en els resultats del Relief Map, on la gran majoria de participants identifiquen aquests espais com a llocs d’alleujament i confiança, independentment dels eixos de gènere, orientació sexual, edat o racialització (Figura 28 i Figura 29 i Annexes).

Figura 28: Grau de seguretat i inseguretat segons els 4 eixos interseccionals en les associacions i espais d’activisme de Badalona.

Associacions i espais d'activisme			
Grau de segur (0) i insegur (100) (Mitjana)			
Identitat de gènere	Orientació sexual	Edat	Racialització/Etnicitat
14,08	22,17	20,42	13,92

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Figura 29: Percepció en les associacions i espais d’activisme de Badalona

Associacions i espais d'activisme	
Classificació de cada lloc	
Alleujament	6
Neutre	2
Controvertit	2
Opressiu	2
No l'utilitzo	0

Font: Elaboració pròpia a partir de dades extretes del Relief Map.

Tanmateix, molts participants coincideixen a remarcar que la seguretat no resideix únicament en l’espai físic o en la institució, sinó en les persones que en formen part. Aquesta idea es resumeix en una frase recurrent: *“L’espai el fan les persones, no només l’entitat.”*

En aquest sentit, també s’identifica una desigualtat territorial en la vitalitat del teixit associatiu. Martí, des de la seva experiència professional, compara barris com Llefià i Bufalà, dient: *“Treballant a Llefià hi ha un moviment que flipes en tema d’associació [...] però hi ha altres barris que pràcticament no hi ha res.”* Aquesta disparitat revela com l’accés a espais de suport pot variar significativament segons la zona geogràfica.

A més, es denuncia la manca de suport institucional i l’incompliment de compromisos públics amb el col·lectiu. Martí ho resumeix amb contundència: *“Vols pintar bancs el 17M o el 28J i després no dones suport a les entitats... això és pinkwashing.”* Es destaca especialment la desaparició de moltes iniciatives i la inactivitat d’equipaments potencialment claus, com els centres cívics.

Algunes entitats, com les associacions veïnals, són percebudes com a poc inclusives, dominades per perfils d’edat avançada i amb una visió tradicional. Petra ho expressa així: *“Les associacions veïnals no em representen. Són persones molt grans, cisheteros,*

i no és un espai segur.” Aquestes dinàmiques generen sentiments d'exclusió per motius d'edat, identitat o origen. Blanca ho exemplifica: “Simplement no parlo del tema i punt. Menteixes per omissió, però no t'ho pregunten tampoc.”

En aquest context, destaca l'experiència de Qaliu, l'única entitat LGTBIQ+ formada per i per a persones del col·lectiu a Badalona. Fundada el febrer de 2023, Qaliu és viscuda com un espai segur, acollidor i transformador. Eme ho expressa així: *“A Qaliu em vaig sentir super bé. És un espai molt xulo de compartir.”*

Un dels aspectes més valorats és la diversitat d'implicació que permet, des d'activitats lúdiques fins a la participació més compromesa. Marc ho resumeix dient: *“Qaliu aconsegueix això: si vols només anar a un bingo, està de puta mare, i si vols implicar-te més, també ho pots fer.”* Els valors de confiança, aprenentatge col·lectiu i acceptació dels errors esdevenen pilars fonamentals del seu funcionament. Chelo afegeix: *“Em fa por parlar i cagar-la [...] però hi ha gent que realment t'ajuda i et diu que no passa res.”*

Tot i així, també s'evidencien friccions internes sobre com es viuen les identitats i orientacions dins les pròpies entitats. Blanca comparteix: *“Hi ha moments que no puc acabar d'explicar com visc la meva orientació perquè el comentari que han fet m'està fent entendre que no...”* Tot i aquestes tensions, la diferència es viu com una oportunitat d'aprenentatge i no com una barrera, tal com destaca de nou Marc: *“És un espai segur.”*

En definitiva, l'associacionisme inclusiu i gestionat des de dins del col·lectiu es consolida com un espai clau de seguretat, comunitat i transformació. Tanmateix, les experiències també posen en relleu les desigualtats territorials, la manca de suport institucional i les barreres culturals i generacionals que encara persisteixen dins del món associatiu. En aquest context, projectes com Qaliu esdevenen referents de bones pràctiques i agents de canvi social.

5.2. Propostes

La creació d'espais segurs, tant per a les persones LGTBIQ+ com per altres col·lectius, ha de ser entesa com una qüestió de justícia social i dret a la ciutat, no només d'urbanisme o ordre públic. A partir de l'anàlisi qualitativa d'aquest estudi, es proposa un model d'intervenció que aborda l'espai com a realitat física i urbanística, simbòlica i social. A partir de les entrevistes realitzades amb els grups de discussió, les respostes del Relief Map i l'estudi previ, proposo un seguit de propostes de millora per a fer de Badalona una ciutat més inclusiva:

1) Pla Local de Seguretat i Inclusió LGTBIQ+

- Desenvolupar un pla amb la participació activa d'entitats locals i altres actors locals.
- Incloure formació obligatòria en diversitat sexual i de gènere per a personal de serveis públics (sanitat, educació, administració i seguretat).
- Establir protocols antidiscriminació clars i operatius.
- Potenciar la visibilitat simbòlica amb banderes, adhesius i materials informatius en espais públics i comerços.

2) Urbanisme inclusiu i feminista

- Redissenyar l'espai públic des d'una mirada de gènere i diversitat.
- Ampliar carrers, pacificar trànsit i generar plataformes úniques que connectin barris, avingudes comercials i espais i eixos verds. Per exemple el carrer Pérez Galdós amb la plaça Trafalgar i les avingudes Pius XII i Marquès de Sant Morí i connectar-ho amb l'avinguda Salvador Espriu.

- Fomentar la mobilitat activa i pública amb col·laboració de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la Generalitat de Catalunya per millorar la connexió amb metro, tramvia i tren.
- Incorporar mobiliari urbà inclusiu, espais de trobada i punts segurs, especialment en zones de risc percebut.
- Incorporar personal cívic format i implementació de "camins segurs".

3) Mapa col·laboratiu d'espais segurs

- Dissenyar amb entitats LGTBIQ+, personal tècnic i associacions veïnals.
- Identificar espais, serveis, comerços i equipaments amigables amb el col·lectiu.
- Construir xarxes de confiança i referència en el territori.

4) Salut inclusiva i accessible

- Incloure formularis inclusius i opció d'escollir el gènere del professional sanitari.
- Incorporar de manera estable referents mèdics amb formació específica per a l'atenció a persones trans.
- Integrar serveis de salut afectivosexual i transpositiva dins l'atenció primària.
- Crear un registre de bones pràctiques.

5) Educació coeducadora

- Integrar la diversitat de manera estructural al currículum i la formació docent.
- Garantir la presència de referents visibles, espais segurs i materials didàctics representatius.
- Fomentar tutories de confiança i accions preventives contra la discriminació.

6) Espais naturals segurs i vius

- Millorar la il·luminació i manteniment dels camins.
- Activar els espais amb activitats comunitàries feministes i queer.
- Incrementar la presència cívica en zones de baixa visibilitat.

7) Transport públic com a espai segur

- Incorporar mesures específiques en horaris nocturns i línies amb incidents detectats.
- Incorporar presència de personal format, sistemes d'alerta accessibles i protocols de resposta davant agressions.

8) Teixit associatiu fort i plural

- Diversificar i garantir la sostenibilitat de les entitats locals.
- Revitalitzar centres cívics com a espais multifuncionals i d'acollida.
- Crear un cens d'entitats actives per afavorir col·laboracions, promocions d'activitats i visibilització.
- Assegurar suport estructural estable, amb protocols interns per evitar discriminacions dins del mateix col·lectiu.

Totes aquestes propostes parteixen d'una lectura interseccional del territori, reconeixent que la seguretat no és igual per a tothom. Cal tenir en compte les múltiples vulnerabilitats que es creuen amb la identitat, l'origen, la classe o la trajectòria vital. Per això cal crear una Badalona més justa i habitable en el qual tinguin espais on es pugui arrelar les persones, siguin llocs de trobada i fomentin una vida digna per a tothom.

6. Conclusions

A partir dels resultats obtinguts a través del Relief Map i dels grups de discussió, amb la participació de dotze persones de perfils diversos, es poden extreure conclusions significatives sobre com es viu la seguretat als espais de Badalona des d'una perspectiva situada, urbanística i social. Aquest treball no busca oferir dades objectives ni aplicables de forma universal sinó una mirada centrada en l'experiència viscuda de les persones entrevistades per tenir una imatge sobre els espais de Badalona. Els espais no es perceben com a neutres, i la seva lectura està fortament condicionada per factors com l'edat, la identitat de gènere, l'orientació sexual i la racialització. També influeixen elements com el moment del dia, la densitat de persones, la possibilitat de fugida i la familiaritat amb l'entorn.

Els espais públics, el transport i els entorns d'oci concentren els majors nivells percebuts d'inseguretat, especialment durant la nit. La por, l'angoixa i la hipervigilància apareixen de manera reiterada en els relats, sobretot entre dones, persones trans i no binàries, i aquelles amb una expressió de gènere no normativa. El transport públic, i en particular el metro, es descriu com un espai especialment amenaçador, on la por a agressions físiques o verbals és constant. Davant aquesta realitat, moltes persones adopten estratègies d'autoprotecció com deixar de mostrar afecte, amagar la pròpia identitat o modificar la vestimenta.

Els espais d'oci no queer o dominats per una masculinitat normativa, com gimnasos o alguns bars, també generen un alt nivell d'incomoditat, i sovint resulten excloents, sigui per omissió o per hostilitat explícita. En contrast, els centres de salut, els espais naturals i, molt especialment, les associacions queer i espais d'activisme són percebuts com a entorns més segurs. Aquesta percepció, però, varia segons el perfil de cada persona. En l'àmbit sanitari, per exemple, les experiències positives estan fortament vinculades amb l'atenció rebuda és quan el personal és format en gènere i diversitat, o són dones professionals, la percepció és més favorable. En canvi, el tracte amb homes cisgènere o professionals no formats genera incomoditat o evitació del servei. Especialment preocupant és la situació en ginecologia, on dones lesbianes i persones trans relaten vivències d'exclusió, invalidació i preguntes invasives o descontextualitzades.

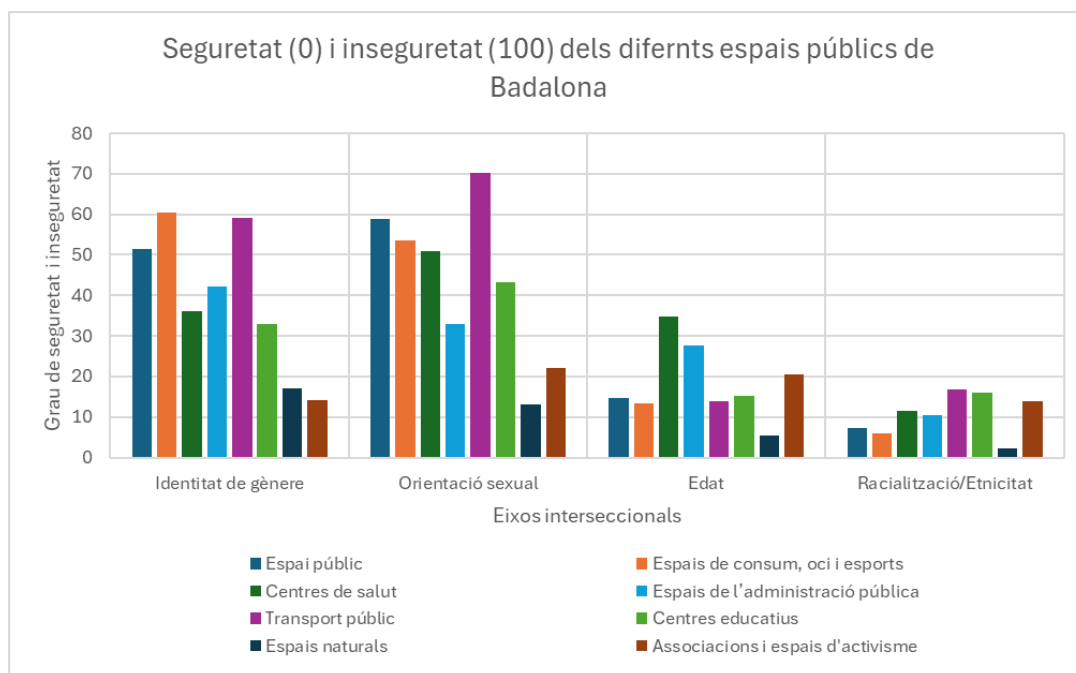
Pel que fa als espais institucionals, com l'administració pública i els centres educatius, les valoracions són desiguals. Tot i alguns avenços en matèria de reconeixement i atenció, moltes persones joves relaten haver-se sentit infantilitzades o no legitimades. Aquesta percepció és compartida per persones racialitzades, que sovint es veuen invisibilitzades, qüestionades o derivades automàticament a serveis per a persones estrangeres. Malgrat que Badalona pot ser percebuda com un entorn urbà relativament més segur i mixt, les persones no blanques assenyalen un augment del sentiment de discriminació en espais menys diversos o més normatius, com pobles de l'interior o serveis públics tancats.

D'altra banda, la identitat de gènere i l'orientació sexual configuren profundament la manera d'habitar els espais. Dones i persones trans viuen amb anticipació i adopten estratègies d'adaptació constants per evitar situacions de violència. Aquesta adaptació sostinguda comporta conseqüències emocionals importants: angoixa anticipada, hipervigilància, sensació d'aïllament i una clara limitació del dret a moure's i expressar-se lliurement. Les persones bisexuals destaquen una invisibilitat persistent i l'expectativa d'hipersexualització, que les fa sentir soles fins i tot dins d'espais suposadament segurs.

Les persones gais i lesbianes, per la seva banda, declaren haver de calibrar constantment si poden mostrar afecte o parlar de la seva parella segons el context, per por a ser increpades o jutjades.

Algunes de les dades quantitatives recollides confirmen aquestes percepcions (figura 26). Les puntuacions d'inseguretat (0 = seguretat, 100 = inseguretat) indiquen que el gènere i/o identitat de gènere i l'orientació sexual són els factors més determinants en la percepció de risc, especialment en espais com el transport públic, els espais de consum i oci, i l'espai públic. Per exemple, en el cas de l'orientació sexual, el transport públic assolix valors de fins a 70 punts d'inseguretat. En canvi, variables com l'edat o la racialització tenen un impacte menor, però igualment significatiu en entorns específics, com l'administració pública o els centres educatius.

Figura 30: Seguretat i inseguretat del conjunt d'espais de Badalona segons els 4 eixos interseccionals

Font: Elaboració pròpia del gràfic a partir de dades extretes del Relief Map.

Aquestes dades evidencien que Badalona encara no és percebuda com una ciutat plenament inclusiva per a les persones LGTBIQ+ i per altres grups minoritzats. Davant aquesta realitat, és necessari promoure una transformació estructural que combini intervencions urbanes, socials i educatives. A nivell urbanístic, cal repensar la il·luminació, la distribució d'equipaments i la seguretat. A nivell institucional, urgeix la formació continuada en diversitat per als professionals i la creació de protocols clars de prevenció i actuació davant la discriminació. A nivell comunitari, cal reforçar el teixit associatiu i crear més espais de trobada que siguin interseccionals, accessibles i sostenibles.

A més, tal com es mostra en el núvol de paraules en la figura 31, cal destacar dues paraules que hi apareixen amb especial rellevància, i aquestes són reflexió i desigualtats. Aquestes van ser les més repetides pels participants, fet que posa de manifest la importància de continuar treballant per reduir les desigualtats entre les persones en els diversos espais públics de Badalona, així com de replantejar una nova línia de construcció de la ciutat més inclusiva i equitativa.

Figura 31: Núvol de paraules

Com hem vist i sentit Badalona en aquest grup de discussió? Quines emocions ens ha generat el debat?

36 responses

Font: Elaboració pròpia del gràfic a partir de dades extretes del Mentimeter.

Finalment, tal com mostren els relats, allà on es construeixen espais empàtics i segurs, com passa amb alguns col·lectius d'activisme local, es genera una xarxa de confiança, suport mutu i benestar emocional que transforma el territori. Aquests espais no només ofereixen protecció, sinó que promouen el sentit de pertinença i la possibilitat d'un futur digne. Per tant, cal garantir que aquesta concepció de seguretat, entesa com a reconeixement, llibertat i convivència, sigui el fil conductor del model de ciutat. Això implica assegurar que la diversitat no només sigui tolerada, sinó celebrada com a part essencial del teixit urbà i social.

7. Bibliografia

Ajuntament de Badalona. (2025). *Ajuntament de Badalona*. Accesible a: www.badalona.cat

Bell, David, & Valentine, Gill (1995). *Mapping desire: Geographies of sexualities*. Routledge.

IDESCAT (2025). *Institut d'Estadística de Catalunya*. Accesible a: www.idescat.cat

Instamaps (2025). *Instamaps*. Accesible a: www.instamaps.cat

Johnston, Lynda (2018). Gender and sexuality I: Genderqueer geographies. *Progress in Human Geography*, 42(4), pàg. 1–10.

Kandiyoti, D. (1944). Bargaining with patriarchy (1988), *Gender & Society* 21 (3): 274 – 290

Kern, L. (2021). *Ciudad feminista: La lucha por el espacio en un mundo diseñado por hombres*. Bellaterra Edicions.

Largarita, J. A., & Mas, J. (2019). Geografías de la diversidad sexogenérica más allá de la gran ciudad: Experiencias, discursos y prácticas en dos ciudades medianas de Cataluña. *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 65(3), pàg. 473–492.

Massey, Doreen, & McDowell, Linda (1984). A woman's place? In *Geography matters!*. pàg. 159

Nash, C. J. (2006). Toronto's Gay Village (1969–1982): Plotting the politics of gay identity. *The Canadian Geographer / Le Géographe canadien*, 50(1), pàg. 1–16.

Pascual-Bordas, Júlia (2024). Desafiar la norma a casa: Experiències i estratègies de joves LGBT+ a la casa familiar i a la casa pròpia a la comarca del Bages. *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 70(2), pàg. 217–238.

Piketty, T. (2023). *Naturaleza, cultura y desigualdades: Una perspectiva comparada e histórica*. Anagrama.

Pitoňák, M. (2019). Lliçons des de la «perifèria»: Contrarestar l'hegemonia anglogeogràfica de les geografies de la sexualitat i de gènere. *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 65(3), pàg. 563–585.

René, R. (2013). Rehabilitación urbana y gentrificación en el barrio de Chueca: La contribución gay. *Revista Latino-Americana de Geografia e Género*, 4(1), pàg. 114–124.

Rodó de Zárate, Maria. (2016). "Geografies de la interseccionalitat: Llocs, emocions i desigualtats". Treballs de la Societat Catalana de Geografia, 82, p. 141-163. ISSN 1133-2190.DOI: 10.2436/20.3002.01.113

Rodó-Zárate, Maria., (2022). Interseccionalitat: conceptualització, aplicació i reptes. Accesible a: www.revistadees.cat

Rodó-Zárate, Maria. (2023) "Intersectionality and the spatiality of emotions in feminist research" *The Professional Geographer*. DOI: 10.1080/00330124.2022.2075406

Silvia, J. M., Ornat, M. J., & Chimin, A. B., Jr. (Eds.). (2017). *Diálogos ibero-latino-americanos sobre geografías feministas e das sexualidades*. Ponta Grossa: Todapalavra.

Solís, R. (2022). *La batalla trans*. Bellaterra Edicions.

Ulloa, A., & Zaragocin, S. (2022). Diàlegs sobre feminismes, ambientalsismes i racismes des de les geografies feministes llatinoamericanes. *Documents d'Anàlisi Geogràfica*, 68(3), pàg. 481–491.

Walby, Sylvia (1953). Therizing Patriarchy (1990) estructures de patriarcat: llar, treball assalariat, Estat, violència, sexualitat, mitjans de comunicació...

8. Annexes

8.1. Consentiment informat

Consentiment Informat

Títol del projecte: "Construint una ciutat inclusiva: Una visió feminista i LGTBIQ+ de l'espai públic a Badalona"

Persona de referència del TFG: Gerard Villares Robleda, estudiant de 4t de Geografia, Medi Ambient i Planificació Territorial de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Tutora del TFG: Anna Ortiz, professora del Departament de Geografia de la UAB.

Objectiu de la recerca: El projecte té com a objectiu analitzar la vida quotidiana i les pràctiques espacials de les persones joves LGTBIQ+ a Badalona. Mitjançant la realització de grups de discussió, es pretén detectar quins són els espais públics segurs i insegurs de Badalona per a les persones joves LGTBIQ+; conèixer quines són les emocions que experimenten aquestes persones als espais públics de la ciutat; analitzar la participació social d'aquest col·lectiu en el teixit social de la ciutat; i proposar accions i estratègies per promoure espais públics i urbans inclusius.

Procediment: L'estudi es durà a terme mitjançant grups de discussió per conèixer les experiències de les persones LGTBIQ+ en l'espai públic de Badalona.

Durada: Les entrevistes tindran una durada aproximada 60 minuts.

Confidencialitat: La teva identitat es mantindrà confidencial. Si es fa referència a la teva experiència en el TFG, es farà mitjançant pseudònims.

Voluntarietat: La teva participació és totalment voluntària. Pots retirar-te de l'estudi en qualsevol moment sense haver de donar explicacions i sense conseqüències negatives.

Enregistraments i ús de dades:

- ☐ Autoritzo que s'enregistri la meua veu durant el grup de discussió i que es facin citacions literals sense mencionar el meu nom.
- ☐ Autoritzo que els resultats anònims del Relief Map i del núvol de paraules s'utilitzin en el treball sense mencionar el meu nom.

DADES PERSONALS DE LA PERSONA PARTICIPANT:

- **Nom i cognoms:** _____
- **Nom anònim o pseudònim per al TFG:** _____
- **Edat:** _____
- **Identitat de gènere (home, dona, no binari, altre):** _____
- **Lloc de naixement:** _____
- **Formació acadèmica:** _____
- **Pertinença al col·lectiu LGTBIQ+ (marqueu totes les que apliquin):**
 - ☐ Lesbiana
 - ☐ Gai
 - ☐ Bisexual
 - ☐ Trans
 - ☐ Intersexual
 - ☐ Queer

- ☐ Asexual
- ☐ Altres (especifiqueu): _____

CONSENTIMENT:

- ☐ He llegit la informació sobre el projecte de recerca i he tingut l'oportunitat de fer preguntes, les quals se m'han respost satisfactòriament.
- ☐ Accepto participar en aquest estudi seguint les condicions exposades.

Nom i cognoms de la persona participant: _____

Signatura: _____

Data: _____

Nom i cognoms de la persona referent del TFG: _____

Signatura: _____

Data: _____

8.2. Guió per al grup de discussió

Guió per al Grup de Discussió

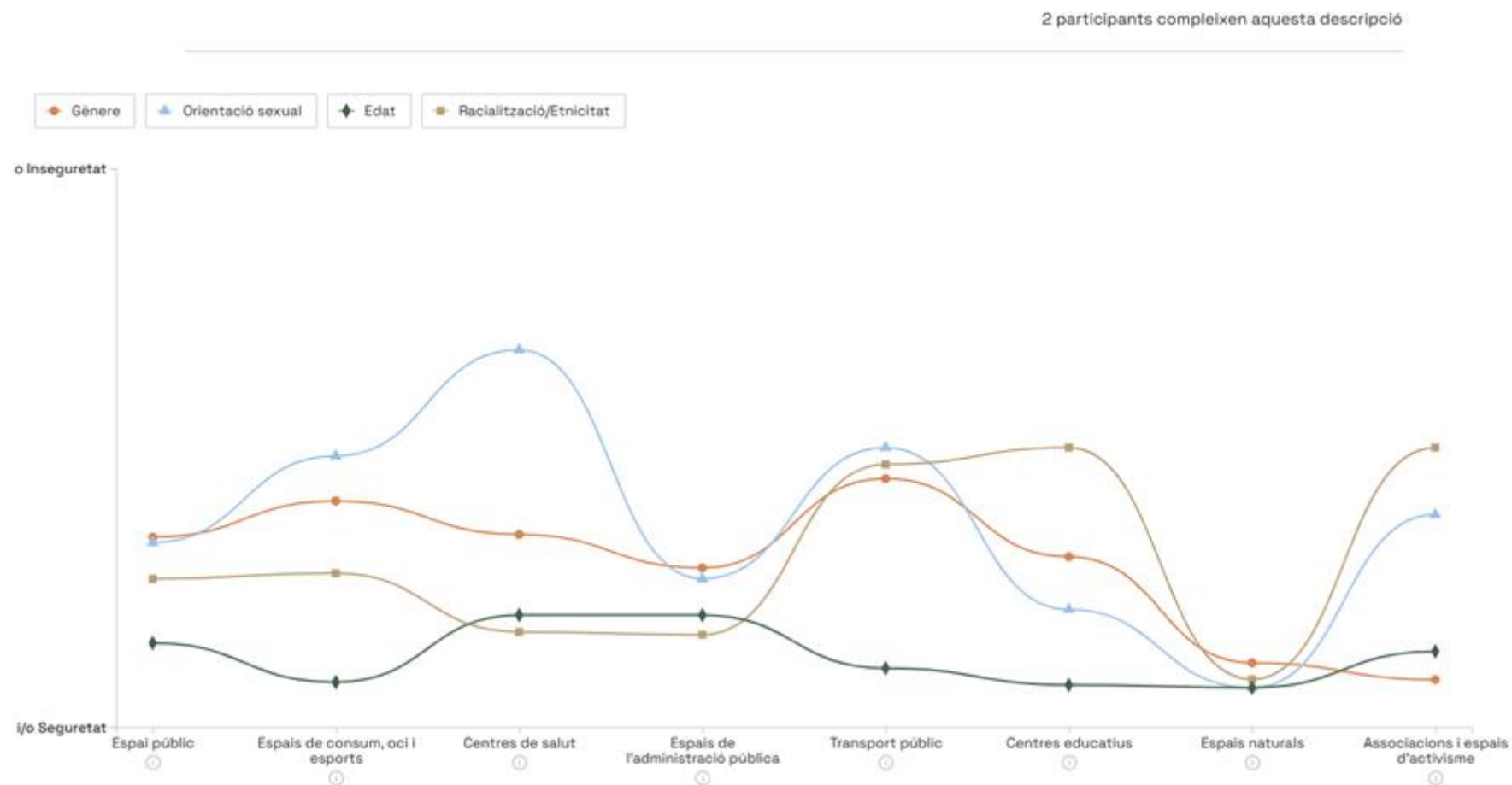
Títol del TFG: Construint una ciutat inclusiva: Una visió feminista i LGTBIQ+ de l'espai públic a Badalona

1. Presentació i creació d'un espai segur
 - Benvinguda i agraïment als participants per la seva col·laboració.
 - Explicació breu de l'objectiu del grup de discussió i del TFG.
 - Explicació sobre la gravació de les veus (anonimat i ús de cites literals).
 - Signatura del consentiment informat.
 - Presentació dels participants: cada participant, de manera voluntària, es presenta indicant el seu nom o pseudònim, els seus pronoms i una breu descripció de la seva experiència o relació amb Badalona.
2. Fase de consolidació: ubicació al mapa i primeres impressions sobre els espais públics.
 - Dinamització inicial amb mapa de Badalona: es proporciona als participants un mapa de la ciutat per tal que assenyalin els espais que consideren segurs i insegurs amb dos retoladors de colors diferents.
 - Preguntes orientatives:
 - Què considerem espais segurs i insegurs? Què significa pels participants els espais segurs i insegurs.
 - Quins llocs de Badalona et fan sentir més còmode i segur? Per què? Que els transmetin més comoditat i seguretat. Explica per què.
 - Hi ha zones de la ciutat que prefereixes evitar? Quines i per quins motius d'aquesta decisió?
 - Has viscut alguna experiència positiva o negativa viscuda algun espai concret de la ciutat?
3. Fase de conducció: aprofundiment en temes clau relacionades amb les emocions
 - Urbanisme i disseny de l'espai públic
 - Creus que Badalona té espais pensats per a la diversitat? Quines emocions us desperta aquest disseny urbà? (Ex: tranquil·litat, ansietat, inspiració, alienació)
 - Plantejar la idea que l'urbanisme i el disseny de l'espai públic no són neutres, sinó que poden afavorir o dificultar la inclusió de diferents identitats i col·lectius.

- Com afecta l'estructura de la ciutat a la teva llibertat de moviment i expressió? Pots descriure alguna experiència en un espai públic que hagi evocat una resposta emocional intensa? (Ex.: sentir-te acollit/da en un parc o insegur/da en una zona amb poca il·luminació)
 - Com afecta el disseny i la planificació de la ciutat la teva sensació de pertinença i llibertat d'expressió?
 - Mobilitat i accessibilitat
 - Com et fa sentir el sistema de transport públic i la mobilitat a Badalona? (Ex.: confiança, frustració, exclusió o seguretat)
 - Hi ha algun espai o trajecte quotidià que et transmeti una sensació positiva o negativa? (Ex.: una ruta que et relaxa versus una altra que et genera estrès)
 - Quina relació observes entre l'accessibilitat dels espais públics i el teu estat emocional quan et desplaces per la ciutat?
 - Relief Map
 - Explicar breument què és el Relief Map i com ens pot ajudar a entendre les emocions vinculades als espais urbans.
 - Explicar que cada participant respondrà de manera anònima sobre les emocions que li genera l'espai urbà.
 - Donar exemples de com les emocions poden estar lligades a la mobilitat, a la il·luminació, a l'accessibilitat o a la presència d'altres persones.
 - Cada participant respon de manera individual i anònima a preguntes curtes orientades a identificar les emocions associades a diferents espais.
 - Visualització de les dades per veure tendències comunes qui ho vulgui ensenyar per parlar-ho amb el grup.
 - Núvol de paraules
 - Cada participant proposa tres paraules que associïn a Badalona, amb especial atenció a les sensacions o emocions que aquests espais públics de la ciutat li desperten.
 - Es realitza una discussió final sobre les paraules més rellevants i representatives emergides del núvol. Es donarà especial importància a paraules que evoquin estats emocionals (ex.: seguretat, llibertat, alienació, alegria) i es discutirà com aquestes paraules reflecteixen la percepció emocional del context urbà.
4. Associacionisme. Visibilitat i participació del col·lectiu LGTBIQ+.
- Expressió de la identitat:
 - Hi ha espais on sents que pots expressar lliurement la teva identitat i orientació sexual?
 - Valoració dels recursos:
 - Com valora la presència de recursos o serveis destinats per a persones LGTBIQ+ a Badalona?
 - Participació social:
 - Participes o heu participat en entitats socials, culturals o associatives de la ciutat? Explica com ha estat aquesta experiència.
5. Fase final: síntesi i tancament
- Reflexió final
 - Quines idees o propostes considereu per millorar els espais públics de Badalona?
 - En la vostra opinió, com creieu que la ciutat podria avançar a ser més inclusiva?
 - Acomiadament i agraïment final.

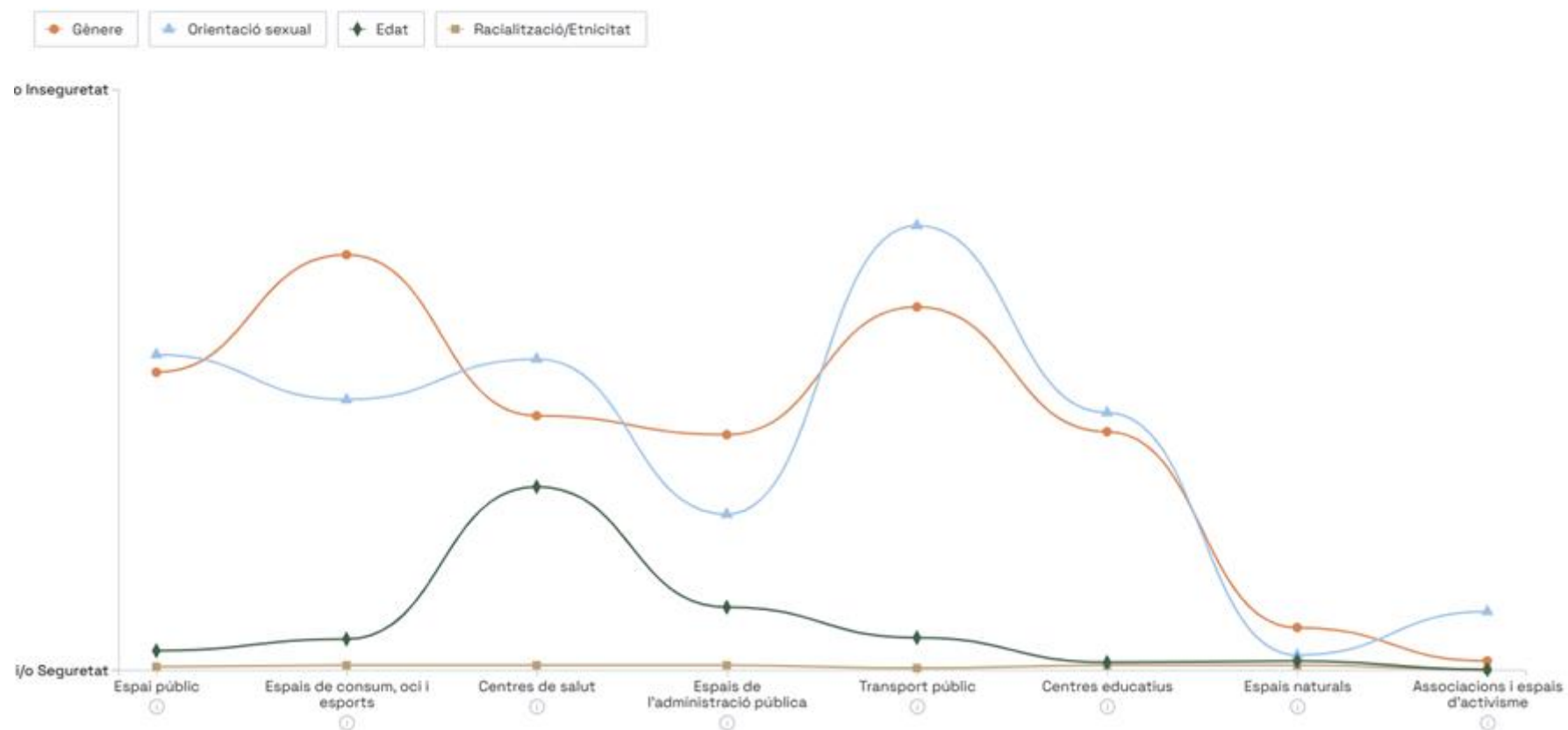
8.3. Resultat Relief Maps

1- Resultats segons la identitat de gènere: homes (2 participants)

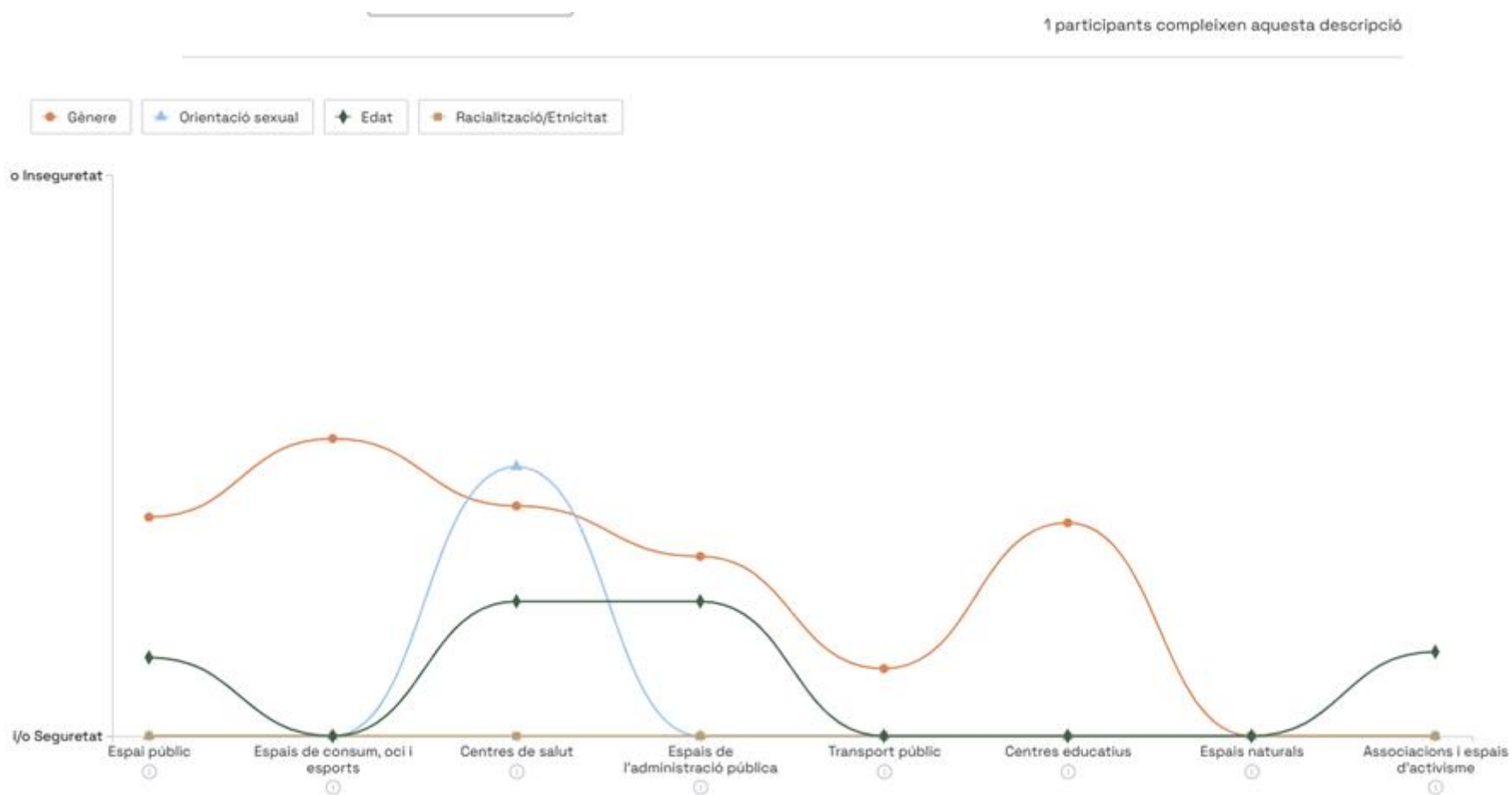

2- Resultats segons la identitat de gènere: NB, gènere fluid (4 participants)

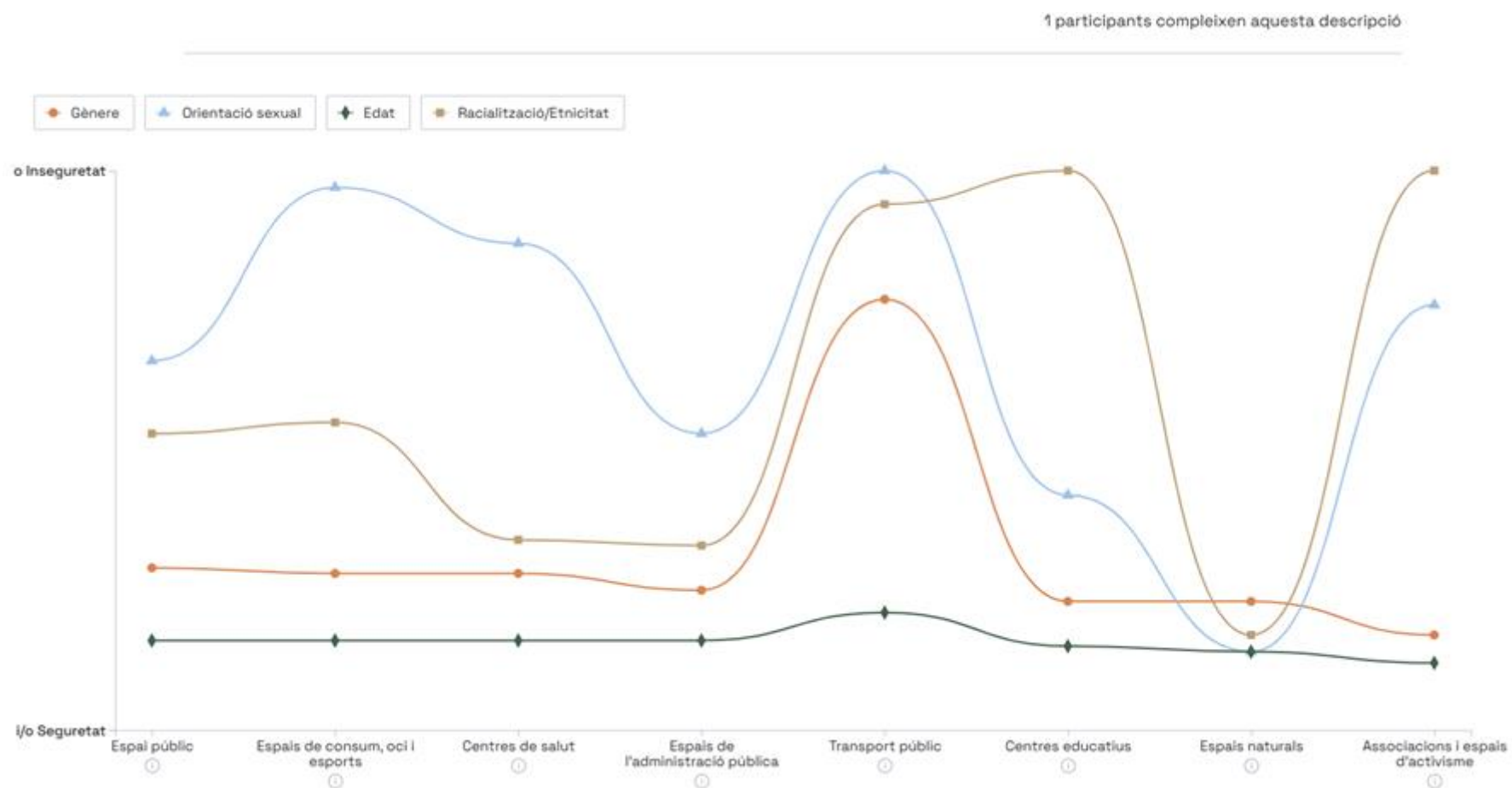
4 participants compleixen aquesta descripció

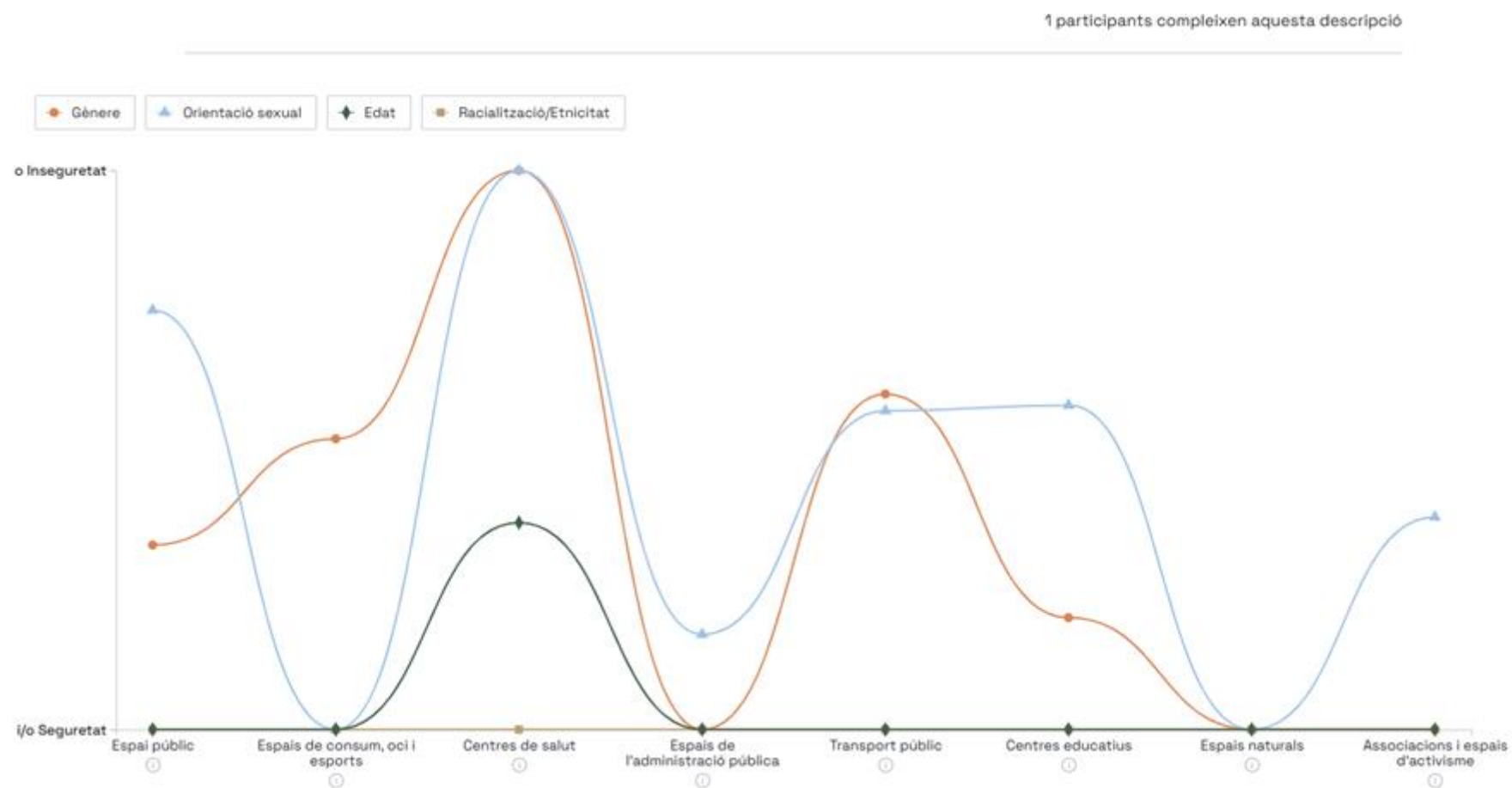
3- Resultats segons l'orientació sexual: heterosexual

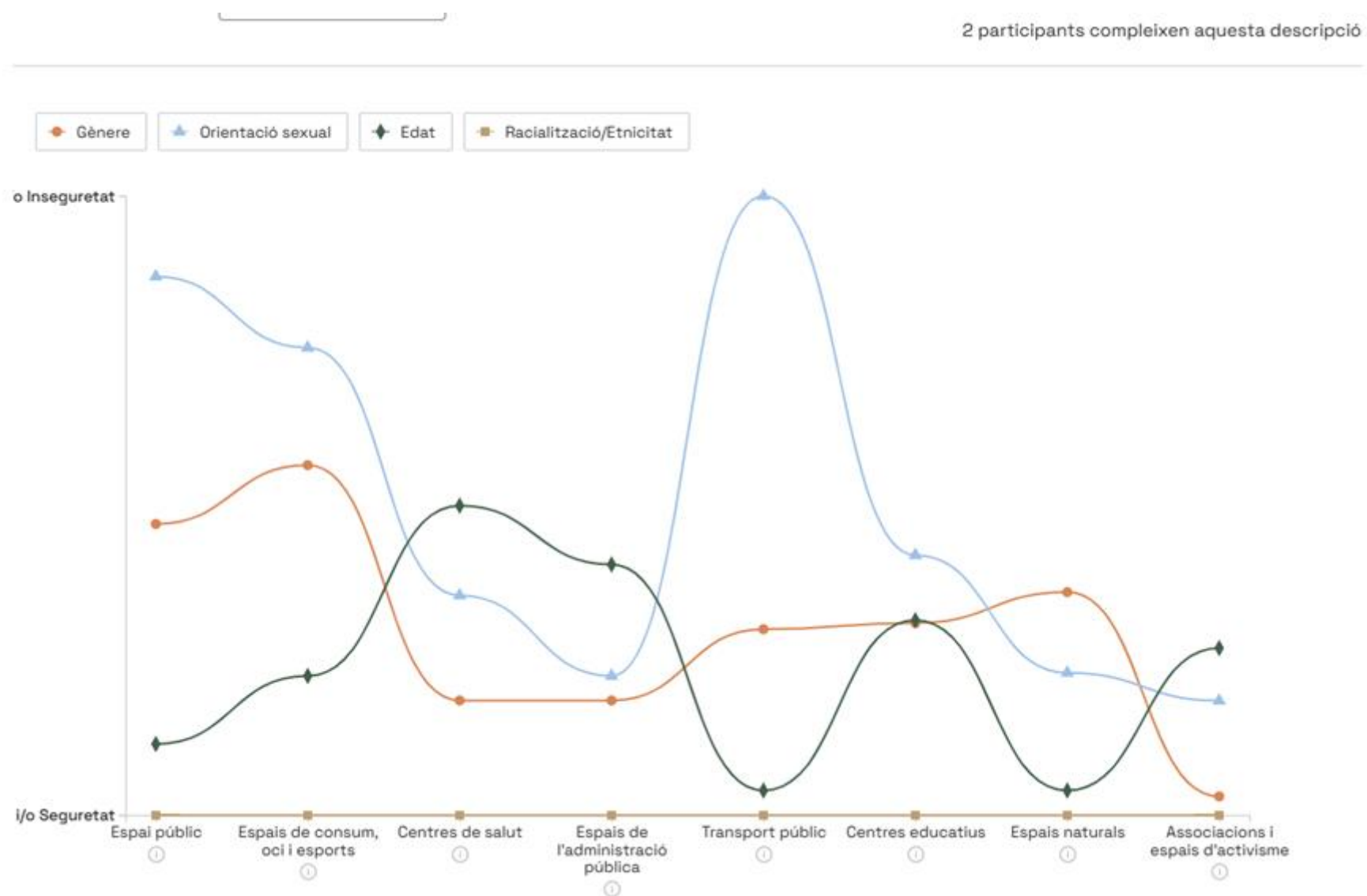
4- Resultats segons l'orientació sexual: gai (1 participant)

5- Resultats segons l'orientació sexual: Asexual (1 participant)

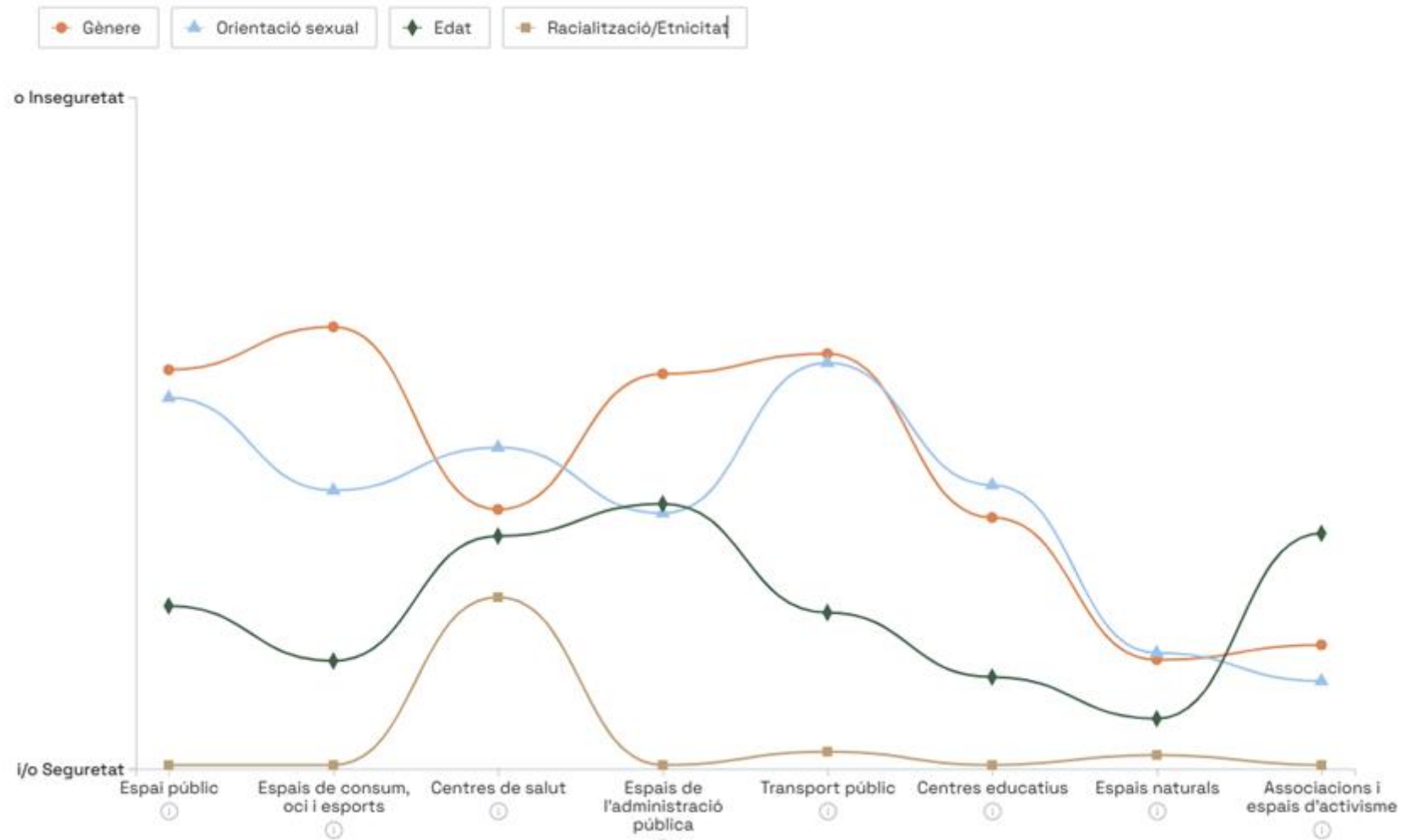

6- Resultats segons l'edat: de 23 anys (2 participants)

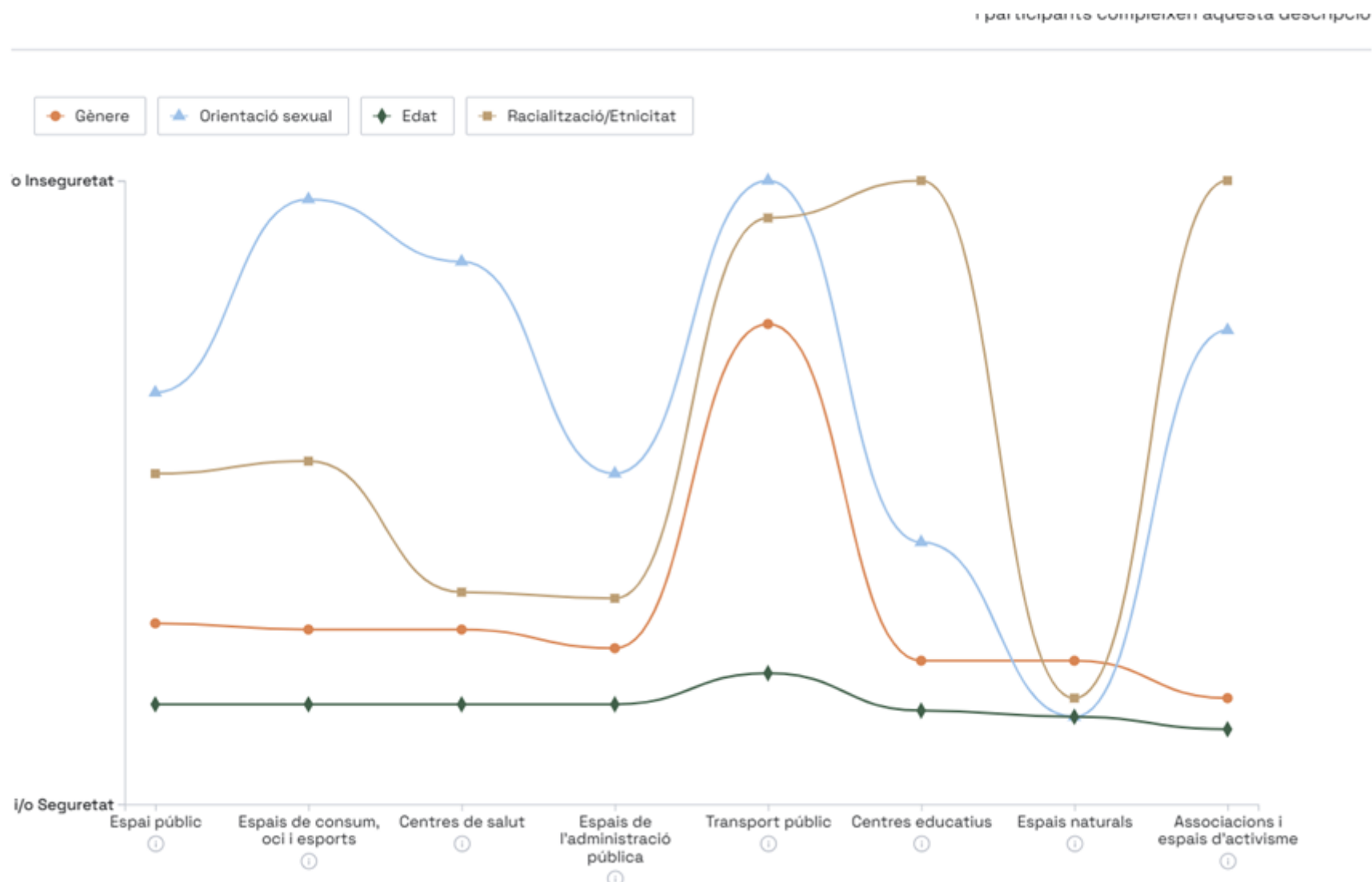

7- Resultats segons l'edat: de 24 anys (5 participants)

5 participants compleixen aquesta descripció

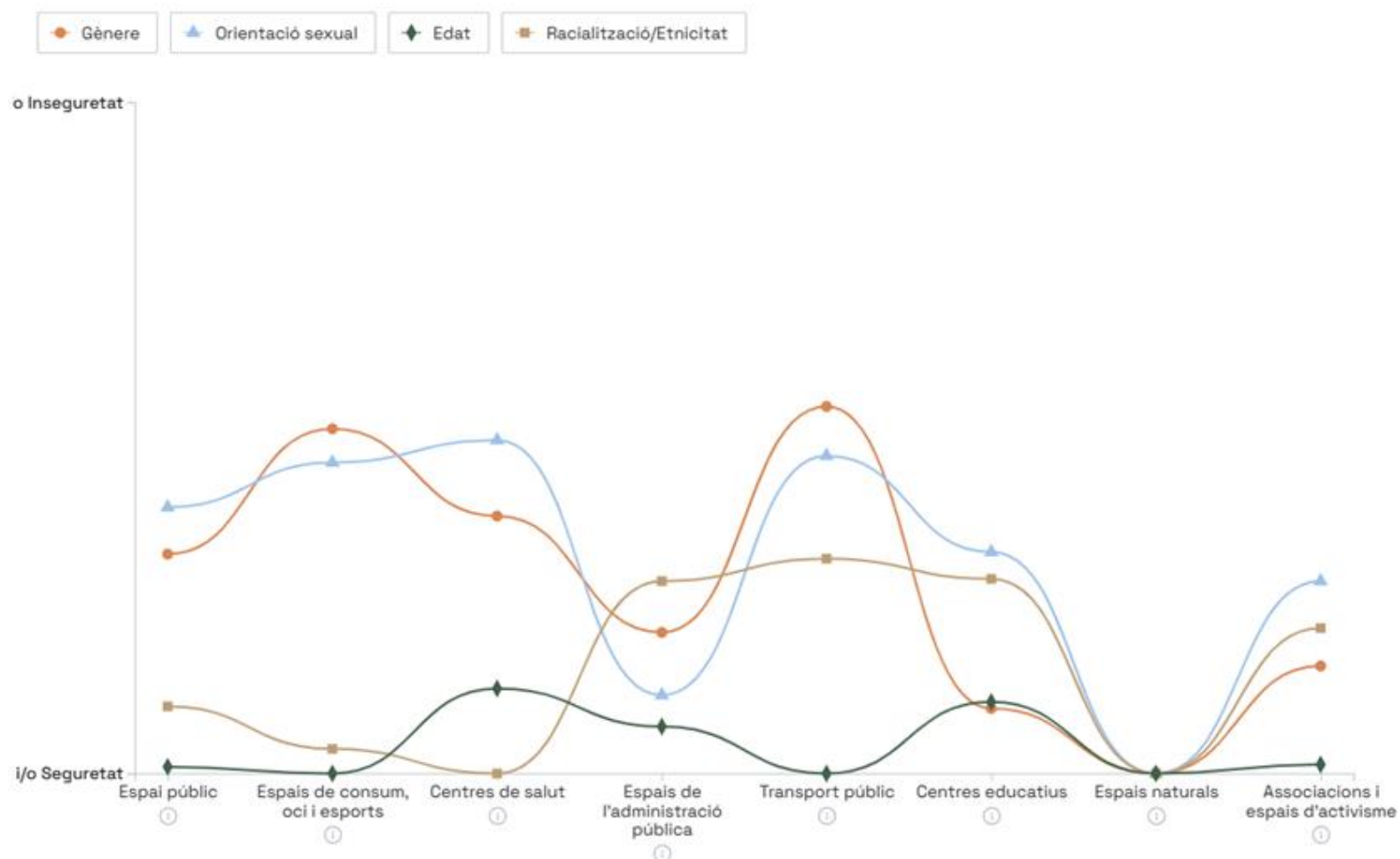

8- Resultats segons l'edat: de 25 anys (1 participants)

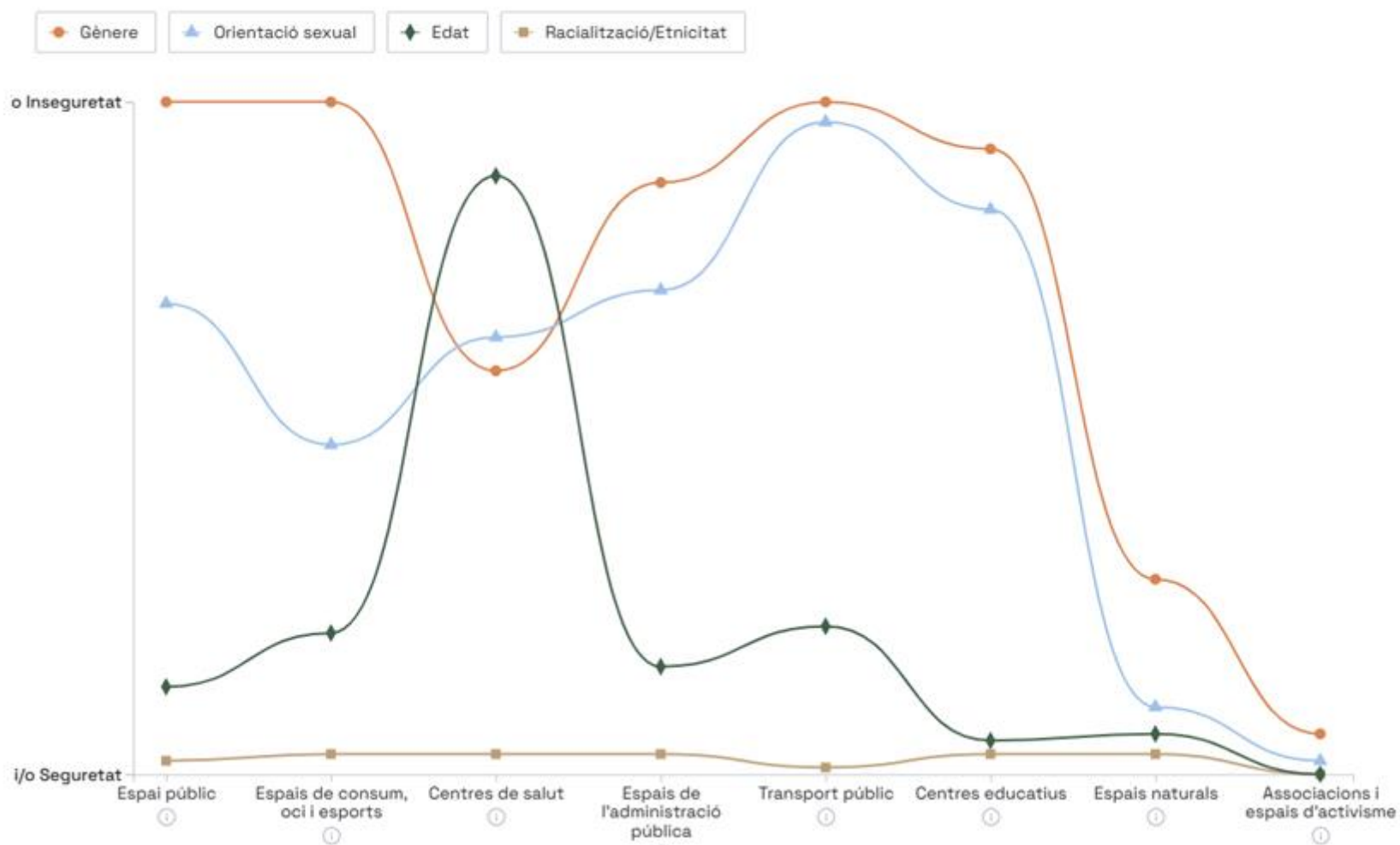
9- Resultats segons l'edat: de 26 anys (3 participants)

3 participants compleixen aquesta descripció

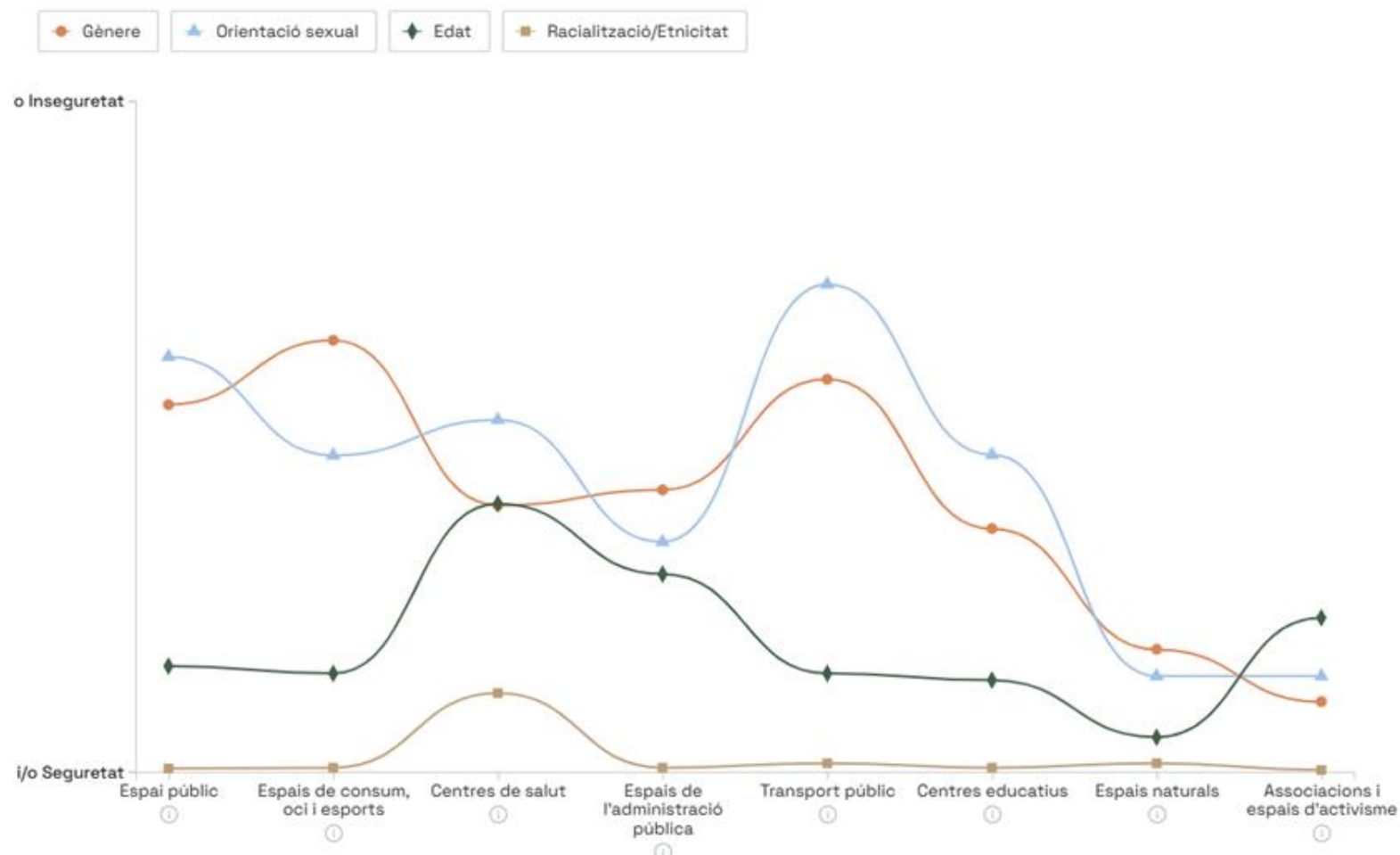
10- Resultats segons l'edat: de 36 anys (1 participant)

1 participants compleixen aquesta descripció

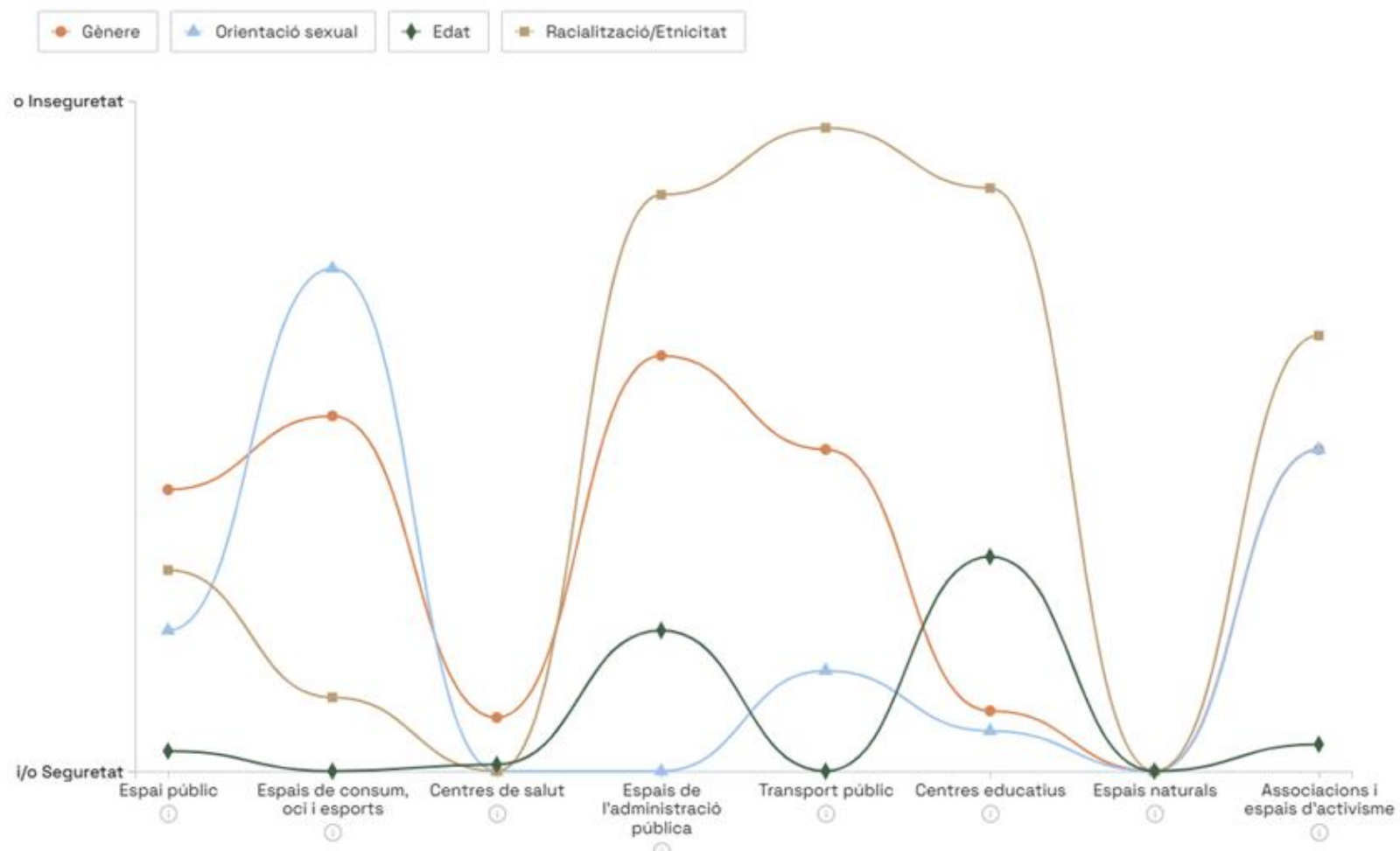
11- Resultats segons Racialització/Etnicitat: blancs (10 participants)

10 participants compleixen aquesta descripció

12- Resultats segons Racialització/Etnicitat: negre (1participant)

1 participants compleixen aquesta descripció

13- Resultats segons Racialització/Etnicitat: Asiàtica del sud (1 participant)

1 participants compleixen aquesta descripció

